الجزء ٢٥ الحزب ٤٩

۞ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَٰتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
شُرَكَآءِى قَالُوٓا۟ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ٤٧ وَضَلَّ عَنْهُم
مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا۟ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ٤٨
لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ
قَنُوطٌ ٤٩ وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ
رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟
وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٠ وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ
أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ
٥١ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِۦ
مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ٥٢ سَنُرِيهِمْ ءَايَٰتِنَا
فِى ٱلْـَٔافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ ۗ
أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ٥٣ أَلَآ إِنَّهُمْ
فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطٌۢ ٥٤

47 Numai Allah, Unicul, are știința despre Ceas, și numai El, Unicul, știe când acesta va veni; și nimeni altcineva în afară de El nu cunoaște aceasta. Și niciun rod nu iese din învelișul care-l protejează și nici nu rămâne grea nicio femeie și nici nu naște, decât cu știința Sa; nimic din acestea nu Îi rămân ascunse Lui. Și în Ziua când Allah îi va striga pe cei care I-au făcut Lui asociați întru adorare, mustrându-i pentru aceasta, spunând: „Unde sunt cei care pretindeați că Mi-ar fi asociați?" Politeiștii vor zice: „Noi recunoaștem în fața Ta că acum niciunul dintre noi nu mai face mărturie că Tu ai avea vreun asociat!"

48 Și îi vor părăsi pe ei idolii pe care i-au adorat mai înainte, și ei vor avea acum certitudinea că ei nu mai pot fugi și nici nu mai au scăpare de pedeapsa lui Allah.

49 Omul nu obosește întru a cere sănătate, bani, urmași, precum și altele dintre binecuvântări, însă dacă este lovit de sărăcie, boală sau alt rău asemănător, atunci deznădăjduirea și descumpănirea sa în privința îndurării lui Allah sunt enorme.

50 Și dacă-i dăm lui să guste îndurare din partea Noastră, sănătate, bogăție și bunăstare, după ce nenorocirea și boala îl loviseră, atunci el va zice: „Aceasta mi-a fost dată mie pentru că îmi aparține, și eu o merit. Și eu nu cred că Ceasul va sosi [vreodată]! Și chiar dacă [să presupunem] că Ceasul va veni, eu voi avea de la Allah bogăție și avere, așa cum El m-a binecuvântat pe mine și în viața lumească, pentru că eu merit să fiu binecuvântat cu acestea și în Viața de Apoi." Însă Noi le vom vești celor care nu au crezut în Allah necredința și păcătuirea pe care ei le-au plinit și le vom da lor să guste un chin îngrozitor.

51 Și dacă Noi dăm omului din harul Nostru sănătate și bunăstare, precum și altele asemenea lor, el este acaparat de acestea și devine nepăsător față de pomenirea și supunerea față de Allah, și se îndepărtează de El, semețindu-se. În vreme ce, atunci când îl atinge boala sau sărăcia sau alt rău, el sporește rugile sale și i se plânge lui Allah de cele care l-au lovit, pentru a le îndepărta. Însă el nu-i mulțumește Domnului său dacă l-a binecuvântat pe el, și nici nu rabdă încercărilor Sale, dacă l-a încercat pe el.

52 Spune-le, o, tu, profetule, acestor politeiști mincinoși: „Spuneți-mi, dacă acest Coranul este de la Allah și voi nu credeți în el și îl tăgăduiți, în ce situație veți fi voi atunci? Și cine este mai rătăcit decât acela care se înverșunează împotriva adevărului, în pofida clarității sale, și a limpezimii și puterii argumentelor sale.

53 Noi le vom arăta necredincioșilor din tribul Qurayș semnele Noastre în cele mai îndepărtate zări ale pământului și pe care Allah le va deschide musulmanilor [oferindu-le cucerirea lor]. Și le vom arăta semnele Noastre și în ei înșiși, prin cucerirea Meccăi, astfel încât să le fie vădit lor și să fie îndepărtată îndoiala lor asupra faptului că acest Coran este Adevărul în care nu există nicio îndoială. Oare nu le este de ajuns acestor politeiști mărturia lui Allah că acest Coran este de la El [pentru a crede] și că el este adevărul?! Și oare cine are o mărturie mai măreață decât Allah?! Iar dacă ei ar fi voit adevărul, le-ar fi fost lor de ajuns mărturia Domnului lor.

54 Politeiștii sunt în îndoială în privința întâlnirii cu Domnul lor în Ziua Judecății datorită tăgăduirii învierii. Ei nu cred în Viața de Apoi și de aceea ei nu se pregătesc pentru ea prin plinirea de fapte bune. Și Allah este Cel care Cuprinde totul cu știința și puterea Sa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cunoașterea Ceasului se află numai la Allah, Unicul. **2 -** În raportarea necredinciosului la binecuvântările lui Allah și la nenorocirile trimise de către El asupra lui se află imprecizie și nesiguranță.
3 - Allah cuprinde totul cu știința și puterea Sa.

سورة الشورى
ترتيبها ٤٢ آياتها ٥٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ عٓسٓقٓ ٢ كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ
ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ
وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٤ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ
وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي
ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٥ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ
مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ
٦ وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ
حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي
ٱلسَّعِيرِ ٧ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُدۡخِلُ مَن
يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ٨ أَمِ
ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٩ وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ
إِلَى ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ١٠

Surat Aș-Șura

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea realității revelației și a profeției lui Muhammed și a faptului că aceasta este o completare a revelației dată profeților de dinainte.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ha', Mim. Mențiuni asemănătoare au fost făcute la începutul Surat Al-Baqara.
(2) Ain, Sin, Qaf. Mențiuni asemănătoare au fost făcute la începutul Surat Al-Baqara.
(3) Asemenea acestei revelații, o, Muhammed, ți-au fost revelate ție și profeților lui Allah de mai înainte de tine. Allah este Cel Puternic în răzbunarea Sa față de vrăjmașii Săi și Înțelept în orânduirea și creația Sa.
(4) Ale lui Allah, Unicul, sunt cele din ceruri și cele de pre pământ – crearea, stăpânirea și orânduirea lor. El este Cel mai Înalt, prin natura, puterea și biruință Sa, Cel Măreț prin Sinea Sa.
(5) Datorită Măreției Sale, Preaslăvitul, cerurile, în pofida măreției și a înălțimii lor, aproape că se despică deasupra pământului, atunci când îngerii Îl preaslăvesc, lăudându-L și preamărindu-L pe Domnul lor, supunându-se Lui și onorându-L și rugându-se la Allah pentru iertarea celor de pe pământ. Allah este Cel care iartă păcatele supușilor Săi, și este Îndurător cu ei.
(6) Iar aceia care îi iau pe idoli ocrotitori și adoratori în afară de Allah, [să știe că] Allah este Veghetor peste ei, le înregistrează faptele lor și îi răsplătește pentru ele. Iar tu, o, profetule, nu eşti chezaş pentru ei, pentru a le supraveghea faptele, și tu nu vei fi întrebat despre ele, ci tu ești doar un mesager.
(7) Și așa cum Noi am revelat și profeților de mai înainte de tine, o, profetule, Noi ți-am pogorât ție un Coran arab, pentru ca tu să previi mai întâi neamul din Mecca și pe arabii de împrejurimile ei, și să-i previi mai apoi pe ceilalți oameni. Și să-i previi pe oameni cu privire la Ziua Judecății, Ziua în care Allah îi va aduna pe cei dintâi, cât și pe cei de pe urmă, într-un singur loc pentru judecată și răsplată, iar în privința venirii ei nu este nicio îndoială. Oamenii vor fi împărțiți în două cete: o parte va fi în Răi, iar aceștia sunt dreptcredincioșii, iar o altă parte va fi în Foc, iar aceștia sunt necredincioșii. (8) Și dacă ar fi voit Allah, i-ar fi făcut pe ei o singură comunitate, în religia islamului, pentru a-i face o singură națiune întru acesta, și pentru a-i face pe ei toți să intre în Paradis. Însă El, în virtutea înțelepciunii Sale, a lăsat să intre în islam acela pe care El îl voiește, îngăduindu-i lui [astfel] intrarea în Paradis. Însă cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire, nu vor avea niciun ocrotitor care să-i apere și nici ajutor care să-i salveze de pedeapsa lui Allah. (9) Ci, dimpotrivă, politeiștii și-au luat fără de Allah ocrotitori care să aibă grijă de ei, în vreme ce Allah este Unicul Ocrotitor adevărat, iar alții în afară de El, nu pot aduce vreun beneficiu și nici vreun prejudiciu nimănui. Și El este Cel care îi readuce la viață pe cei morți pentru judecată și răsplată și nimic nu-i rămâne cu neputință Lui, Preaslăvitul. (10) Și cele în privința cărora voi ați fost în neînțelegere, dintre bazele credinței voastre sau ale ramificațiilor acesteia, o, oameni, judecata asupra lor se află la Allah. Și pentru acesta ele trebuie să fie apreciate conform Cărții lui Allah sau tradițiilor profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – Sunna. Cel care este descris de aceste calități este Domnul meu, în El mă încred în tot ceea ce ma privește și la El mă întorc întru căință.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Măreția lui Allah este limpede arătată în toate lucrurile. 2 - Ruga îngerilor pentru binele oamenilor credinței. 3 - Coranul și Sunna [Tradițiile profetice] sunt [cele] două puncte de referință pentru dreptcredincioși în toate aspectele ce îi privesc pe ei, și mai ales, în cazul neînțelegerilor apărute între aceștia. 4 - Restrângerea avertizării în mod special pentru oamenii din Mecca și cei din împrejurimile ei, pentru că ei sunt cei cărora se dorește să li se răspundă în mod special, ca urmare a respingerii de către ei a Mesajului profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care este un profet trimis tuturor oamenilor, în ansamblul lor, așa cum a spus Preaînaltul: „Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea.”

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا
وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ١١ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ
الحزب ٤٩ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ١٢ ۞ شَرَعَ
لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ ٱللَّهُ
يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ١٣ وَمَا تَفَرَّقُوٓا۟
إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١٤ فَلِذَٰلِكَ
فَٱدْعُ ۖ وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ
ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ
ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ١٥

(11) Allah este Făcătorul cerurilor şi al pământului din neant. El v-a făcut vouă din voi înşivă soaţe. Şi El a făcut şi cămilele, bovinele şi ovinele în perechi, pentru a se înmulţi în folosul vostru. El este Cel care vă înmulţeşte pe voi prin rodul pântecelor soţiilor voastre, pe care El vi le-a dăruit. Şi El va face să trăiţi prin cele pe care vi le-a creat dintre dobitoacele voastre, din carnea şi laptele lor. Nimic din ceea ce este creat de El nu este asemenea Lui şi El este Cel care Aude vorbele supuşilor Săi şi Cel care Vede faptele lor, şi nimic dintre acestea nu Îi rămâne Lui ascuns şi îi va răsplăti conform cu ceea ce a înfăptuit - cu bine pentru ceea ce este bun şi cu rău pentru ceea ce este rău.

(12) Ale Lui, Unicul, sunt cheile visteriilor cerurilor şi ale pământului. El sporeşte îndestulările Sale cui voieşte dintre supuşii Săi, drept încercare – oare va fi mulţumitor sau va tăgădui binecuvântările lui Allah?! Şi El micşorează aceste îndestulări cui voieşte El, ca o încercare pentru acesta – oare va răbda sau se va revolta împotriva hotărârii lui Allah? Şi El este Atoateştiutor şi nimic din cele în care se află un beneficiu pentru supuşii Săi nu îi rămâne Lui ascuns.

(13) V-a fost rânduită vouă religia pe care i-am poruncit lui Noe să o propovăduiască şi să o practice, şi pe care ţi-am revelat-o şi ţie, o, tu, profetule! Şi v-a fost orânduit vouă ceea ce le-am poruncit şi lui Avraam, Moise şi Iisus să propovăduiască şi să plinească, iar esenţa acesteia este: „Întemeiaţi religia şi delăsaţi-vă de disputele şi neînţelegerile voastre întru aceasta!" Însă politeiştilor li se pare prea mare aceea la care tu îi chemi întru mărturisirea Unicităţii lui Allah şi delăsarea de adorarea oricui altcuiva în afară de El. Allah îi alege pe aceia pe care El voieşte dintre supuşii Săi şi îi călăuzeşte către adorarea Lui şi supunerea faţă de El, şi îi îndrumă către El pe aceia care se întorc la El, căinduse pentru păcatele lor.

(14) Necredincioşii şi politeiştii nu s-au despărţit decât după ce le-a fost dată lor o dovadă, prin trimiterea la ei a profetului Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar această scindare nu s-a produs decât din pricina pizmei dintre ei şi a nelegiuirii lor. Şi dacă nu ar fi fost făcut cunoscut mai înainte despre Allah că El va îndepărta de la ei pedeapsa Sa pentru un termen hotărât, cunoscut numai de El în Ziua Judecăţii, Allah ar fi judecat între ei şi le-ar fi grăbit lor pedeapsa, din cauza necredinţei lor în Allah şi a tăgăduirii trimişilor Săi. Cu adevărat, evreii care au moştenit Tora şi creştinii cărora le-a fost dată ca moştenire Evanghelia, după predecesorii lor, şi după aceşti idolatri, aceia sunt, cu adevărat, în mare îndoială şi tăgăduiesc acest Coran cu care a venit Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). (15) Cheamă tu, aşadar, la această religie dreaptă, şi fii stăruitor întru aceasta, aşa cum ţi-a poruncit ţie Allah, şi nu urmă poftelor lor nelegiuite! Şi spune, atunci când îi combaţi pe ei: „Cred în Allah şi în Scripturile pe care el le-a pogorât trimişilor Săi! Şi Allah mi-a poruncit mie să judec între voi cu dreptate. Allah, Cel pe care Îl ador, este Domnul nostru şi Domnul vostru, al tuturor. Faptele noastre sunt ale noastre, fie ele bune sau rele, şi faptele voastre sunt ale voastre, fie ele bune sau rele. Nu mai are loc nicio argumentare între noi şi voi, după ce dovada a fost cu claritate vădită şi a fost făcută limpede. Allah ne va aduna pe noi toţi şi la El este întoarcerea în Ziua Judecăţii, pentru a răsplăti pe fiecare dintre noi după cum merită, şi atunci se va fi arătat cel sincer de cel mincinos şi cel drept de cel nelegiuit.

Dintre pildele acestor versete: **1 - La originea sa, religia profeţilor este una singură. 2 - Importanţa unităţii Cuvântului şi riscul diferenţierilor întru aceasta. 3 - Dintre factorii ce favorizează succesul chemării la Allah se numără: corectitudinea principiilor, fermitatea întru acestea, depărtarea de urmarea poftelor şi dorinţelor, dreptatea şi punerea acceptului asupra lucrurilor aflate în comun, renunţarea la argumentările inutile şi reamintirea ţelului comun.**

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ٱسۡتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمۡ
دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ وَلَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٌ
١٦ ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ وَٱلۡمِيزَانَۗ وَمَا يُدۡرِيكَ
لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٞ ١٧ يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ
بِهَاۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مُشۡفِقُونَ مِنۡهَا وَيَعۡلَمُونَ أَنَّهَا ٱلۡحَقُّۗ
أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِي ٱلسَّاعَةِ لَفِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٍ ١٨
ٱللَّهُ لَطِيفُۢ بِعِبَادِهِۦ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ
١٩ مَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلۡأٓخِرَةِ نَزِدۡ لَهُۥ فِي حَرۡثِهِۦۖ وَمَن
كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
مِن نَّصِيبٍ ٢٠ أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ
مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ
وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١ تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ
مُشۡفِقِينَ مِمَّا كَسَبُواْ وَهُوَ وَاقِعُۢ بِهِمۡۗ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي رَوۡضَاتِ ٱلۡجَنَّاتِۖ لَهُم
مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ٢٢

(16) Însă aceia care, uzând de argumente false, se ceartă în privința religiei pogorâte lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după ce oamenii au răspuns chemării Sale, au argumente efemere, ce dispar fără de urmă, atât pentru Domnul lor, cât și pentru dreptcredincioși. Și asupra lor se abate mânia lui Allah, datorită necredinței lor și a refuzării de către ei a adevărului. Iar ei vor avea parte de un chin aspru ce îi așteaptă în Ziua Judecății.
Și atunci când Allah a evidențiat falsitatea argumentelor necredincioșilor, El a menționat și baza argumentelor corecte pe care le poate folosi un musulman, acestea aflându-se în Coran, și a
spus: (17) Allah este Cel care a trimis Coranul
întru adevăr și în care nu există nicio îndoială și El a pogorât Balanța pentru a judeca între oameni cu dreptate. Și se poate ca Ceasul în privința căruia aceștia mint să fie aproape, așa după cum se știe că toate cele ce vor veni sunt aproape.
(18) Aceia care nu cred în el încearcă să-l grăbească, întrucât ei nu cred în judecată, nici în răsplată și nici în pedeapsa. În vreme ce aceia care cred în el sunt cu teamă de cele ce li se vor întâmpla atunci când acesta va veni, și știu cu convingere că acesta este Adevărul în privința căruia nu există nicio îndoială. Iar aceia care se ceartă asupra Ceasului și scindează în privința acestuia, și sunt în îndoială cu privire la venirea lui, ei se află într-o rătăcire îndepărtată de la adevăr.
(19) Allah este Binevoitor cu robii Săi. El dăruiește cele necesare traiului cui voiește și le sporește lui; și le micșorează cui voiește El, ca o îndurare pentru el, chiar și dacă nu ar părea astfel. El este Cel Tare, pe care nimeni nu Îl poate învinge și Cel Puternic care se răzbună pe vrăjmașii Săi.
(20) Acela care voiește răsplata Lumii de Apoi, plinind faptele acesteia, aceluia Noi îi sporim răsplata sa, fiecare faptă bună fiind sporită cu zece fapte bune asemenea ei, până la de șapte sute de ori mai mult și mai mult. Iar acela care dorește numai viața lumească, aceluia îi vom da Noi din ea pe măsura a ceea ce îi este destinat lui, însă el nu va avea parte de nimic bun în Lumea de Apoi, întrucât el a preferat viața lumească în defavoarea acesteia.
(21) Sau au acești politeiști alți dumnezei în afară de Allah, care le-au orânduit lor religia pe care Allah nu a îngăduit-o, făcându-I asociați Lui și considerând interzis ceea ce este permis și făcând permis a ceea ce este interzis? Și dacă Allah nu ar fi stabilit un termen hotărât pentru a judeca între cei aflați în neînțelegere și El nu ar fi hotărât că îi păsui pe ei până atunci, El ar fi judecat numaidecât între ei. Iar cei nelegiuiți, prin facerea de asociați lui Allah și păcătuire, vor avea parte de un chin dureros, care îi va aștepta pe ei în Ziua Judecății.
(22) O, tu, profetule! Tu îi vei vedea pe cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin politeism și păcătuire, temându-se de pedeapsa pe care o vor primi pentru ceea ce au agonisit dintre păcate. Însă pedeapsa se va abate asupra lor, fără îndoială, iar teama lor nu le va fi de niciun folos fără de căință. În vreme ce aceia care au crezut în Allah și în profeții Săi și au săvârșit fapte bune se vor afla în desfătările grădinilor Paradisului și ei vor avea parte de la Domnul de tot ceea ce își doresc dintre binecuvântările ce nu se vor sfârși niciodată. Acesta este marele har, pe care nicio altă binecuvântare nu îl poate egală!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Teama dreptcredinciosului de Ziua Judecății îl ajută să se pregătească pentru aceasta.
2 - Blândețea lui Allah față de supușii Săi, de vreme ce El sporește proviziile aceluia pentru care aceasta reprezintă un bine, și le micșorează celor care această micșorare le este mai benefică.
3 - Riscul predominării interesului pentru viața lumească în defavoarea Vieții de Apoi.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِي يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۗ
قُل لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًا إِلَّا ٱلۡمَوَدَّةَ فِي ٱلۡقُرۡبَىٰۗ وَمَن يَقۡتَرِفۡ
حَسَنَةٗ نَّزِدۡ لَهُۥ فِيهَا حُسۡنًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ شَكُورٌ ٢٣ أَمۡ يَقُولُونَ
ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗاۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخۡتِمۡ عَلَىٰ قَلۡبِكَۗ وَيَمۡحُ ٱللَّهُ
ٱلۡبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٢٤
وَهُوَ ٱلَّذِي يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهِۦ وَيَعۡفُواْ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
وَيَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ ٢٥ وَيَسۡتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۚ وَٱلۡكَٰفِرُونَ لَهُمۡ عَذَابٞ
شَدِيدٞ ٢٦ ۞وَلَوۡ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزۡقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ نصف الحزب ٤٩
وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٖ مَّا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرُۢ بَصِيرٞ ٢٧ وَهُوَ
ٱلَّذِي يُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ مِنۢ بَعۡدِ مَا قَنَطُواْ وَيَنشُرُ رَحۡمَتَهُۥۚ وَهُوَ ٱلۡوَلِيُّ ٱلۡحَمِيدُ
٢٨ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٖۚ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمۡعِهِمۡ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٞ ٢٩ وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٖ فَبِمَا
كَسَبَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖ ٣٠ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ
فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٣١

(23) Aceasta este binevestirea măreață pe care Allah le-o transmite, prin intermediul profeților Lui, robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune, o, tu, profetule: „Eu nu vă cer vouă nicio răsplată pentru transmiterea adevărului, în afară de una singură, ale cărei beneficii se vor răsfrânge de fapt asupra voastră, iar aceasta este să mă iubiți datorită legăturii mele de sânge cu voi [o, voi, oameni ai tribului Qurayş].” Iar celui care împlinește o faptă bună îi vom spori Noi răsplata sa, pentru fiecare faptă bună cu încă zece asemenea ei. Cu adevărat, Allah este Iertător al păcatelor celor ce s-au căit Lui , și Mulțumitor pentru faptele lor bune pe care le plinesc căutând Fața Sa.

(24) Printre cele pe care le pretind politeiștii se numără și aceea ce Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi născocit acest Coran și, mai apoi, l-ar fi pus pe seama lui Allah! Însă Allah le răspunde lor, spunând: „Dacă tu te-ai încumeta să născocești minciuni, Eu aș pecetlui inima ta și aș șterge deșertăciunea iscodită [de tine] și aș face să dăinuie Adevărul.” Și de vreme ce acestea nu s-au produs, acesta este un indiciu al sincerității profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și al faptului că lui i se revelează de fapt aceste cuvinte de la Allah. El este Bineştiutor al celor ascunse în inimile supușilor Săi și nimic din acestea nu îi sunt ascunse Lui.

(25) Și El, Preaslăvitul, este Cel care primește căința robilor Săi care își cer iertare pentru necredința și păcatele lor, și le iartă lor păcatele săvârșite. El știe tot ceea ce faceți, fără a-I rămâne Lui nimic ascuns din faptele voastre și El vă va răsplăti pentru ele. (26) Și El răspunde rugilor celor care cred în Allah și în profeții Săi și săvârșesc fapte bune, și le sporește lor harul Său chiar și pentru cele pe care ei nu le cer. În vreme ce cei ce nu cred în Allah și în trimișii Săi vor avea parte de un chin aspru ce îi așteaptă în Ziua Judecății.

(27) Dacă Allah le-ar spori înzestrările și proviziile lor tuturor robilor Săi, ei s-ar semeți pe pământ, cu nedreptate. Însă El, Preaslăvitul, le trimite lor cele necesare traiului, sporindu-le sau micșorându-le cu măsură, așa după cum voiește. Cu adevărat, El este Bineștiutor al situației robilor Săi și Binevăzător al acestora și dă cu înțelepciune și oprește, de asemenea, cu înțelepciune.

(28) El este Cel care pogoară ploaia asupra robilor Săi, după ce ei au deznădăjduit că ea va mai cădea, și El răspândește această ploaie și face ca prin ea să încolțească pământul. El este Ocrotitor al celor ce îi privesc pe supușii Săi și este veșnic Vrednic de Laudă.

(29) Și printre Semnele lui Allah ce indică puterea și unicitatea Sa se numără și crearea de către El a cerurilor și a pământului și a vietăților uimitoare pe care le-a răspândit în ele. Și El are puterea de a le aduna pe ele oricând voiește El, aducându-le pentru răsplată. Aceasta nu-i este cu neputință Lui, așa cum nu i-a fost imposibilă Lui nici crearea lor pentru prima oară.

(30) O, oameni! Nu se abate nicio nenorocire asupra voastră sau a averilor voastre, decât ca o răsplată pentru păcatele agonisite de mâinile voastre; însă Allah vă iartă vouă multe dintre acestea și nu vă pedepsește pentru ele.

(31) Voi nu veți putea să fiți salvați de Domnul vostru fugind, dacă El va voi să vă pedepsească pe voi; și fără de El voi nu aveți niciun ocrotitor care să ia în grijă treburile voastre, și nici ajutor care să vă ferească de pedeapsă, dacă El va voi să o pogoare asupra voastră.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Cel care cheamă la Allah nu caută răsplata oamenilor.**
2 - Sporirea sau micșorarea îndestulărilor este subordonată unei ințelepciuni divine, care poate rămâne ascunsă multora dintre oameni. 3 - Greșelile și păcatele sunt factori ai atragerii nenorocirilor.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ ٱلۡجَوَارِ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ٣٢ إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ
فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٍ
٣٣ أَوۡ يُوبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُواْ وَيَعۡفُ عَن كَثِيرٖ ٣٤ وَيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ
يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ ٣٥ فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ
ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَتَوَكَّلُونَ ٣٦ وَٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا
غَضِبُواْ هُمۡ يَغۡفِرُونَ ٣٧ وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَأَمۡرُهُمۡ شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣٨ وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ
ٱلۡبَغۡيُ هُمۡ يَنتَصِرُونَ ٣٩ وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَاۖ فَمَنۡ عَفَا
وَأَصۡلَحَ فَأَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٠ وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ
بَعۡدَ ظُلۡمِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِم مِّن سَبِيلٍ ٤١ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى
ٱلَّذِينَ يَظۡلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۚ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٤٢ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ
ٱلۡأُمُورِ ٤٣ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَتَرَى
ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَىٰ مَرَدّٖ مِّن سَبِيلٖ ٤٤

32 Și printre semnele lui Allah, care indică puterea și unicitatea Sa, se numără și corăbiile ce purced pe mare, asemănându-se munților, datorită înălțimii și înălțării lor.
33 Dacă Allah voiește liniștirea vântului care le mână pe ele, El îl domolește și ele rămân, astfel, nemișcate pe mare, încremenite. Cu adevărat, întru cele amintite, precum crearea corăbiilor și mânarea vânturilor, se află semne limpezi ale puterii lui Allah pentru toți cei ce sunt răbdători la greutăți și încercări și sunt mulțumitori pentru binecuvântările pogorâte de Allah asupra lor.
34 Și dacă El, Preaslăvitul, ar voi nimicirea acestor corăbii, prin trimiterea asupra lor a furtunii, le-ar face pe ele să piară, pentru păcatele săvârșite de către oameni. Însă El iartă multe dintre păcatele supușilor Săi și nu-i pedepsește pentru ele.
35 Și pentru ca atunci când aceste corăbii sunt nimicite prin trimiterea furtunii, să știe cei care se ceartă în privința semnelor lui Allah pentru a încerca să le invalideze, căci ei nu vor avea scăpare de nimicire și să nu-l cheme decât pe Allah și să se delase de orice în afară de El!
36 Și tot ceea ce vi se dă vouă, o, oameni, dintre bani, avere și urmași, este o desfătare pentru viața lumească, trecătoare și efemeră. Însă desfătarea cea veșnică se află în Paradisul pe care Allah l-a pregătit pentru cei care cred în El și în trimișii Săi și care se încred numai în Domnul lor, Unicul, în tot ceea ce-i privește pe ei.
37 Și aceia care se feresc de păcatele cele mari și de faptele rușinoase, și dacă s-au înfuriat pe cei care le-au greșit lor cu vorba sau cu fapta, le iartă lor greșelile și nu-i pedepsește pentru ele, și această iertare este o binecuvântare, dacă în ea se află vreun bine și vreun beneficiu.
38 Și aceia care răspund Domnului lor prin săvârșirea a celor pe care El le poruncește și delăsarea de cele de la care au fost opriți, și împlinesc Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, și care se sfătuiesc între ei pentru treburile lor importante și din cele cu care i-am înzestrat dăruiesc, căutând Fața lui Allah și mulțumirea Sa.
39 Și pentru aceia care, atunci când nedreptățea se abate asupra lor, ei o înfruntă, ca o înnobilare a lor înșile și o formă de păstrare a onoarei lor, dacă cel nelegiuit nu merită a fi iertat; iar această înfruntare este dreaptă, mai ales în cazul în care nu există niciun beneficiu care ar putea fi obținut din absolvirea de pedeapsă.
40 Iar acela care dorește să-și ia dreptul său, el este îndreptățit întru aceasta, însă numai conform dreptății și pe măsura îndreptățită lui, fără a spori sau a depăși limita. Însă acela care iartă celui care i-a făcut un rău și nu-l pedepsește pentru răutatea sa, și caută împăcare între el și fratele său, va avea răsplata sa la Allah. Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei nelegiuiți care îi nedreptățesc pe oameni în privința șinelor, a averilor și a onoarei lor, ci, dimpotrivă, îi disprețuiește!
41 Însă în ceea ce-i privește pe aceia care se ajută și izbândesc, ei nu vor fi trași la răspundere, pentru că ei de fapt și-au luat dreptul lor.
42 Ci tragerea la răspundere și pedeapsă sunt doar pentru cei care-i nedreptățesc pe oameni și dau curs stricăciunii pe pământ, aceștia fiind cei care vor avea parte de un chin dureros în Viața de Apoi.
43 Însă acela care rabdă răutatea făcută lui de altcineva și-l iartă, această răbdare se răsfrânge ca o formă de bine, atât pentru el, cât și pentru societate. Și acesta este un lucru demn de laudă, care nu-i este facilitat decât aceluia ce are o parte aleasă.
44 Iar acela pe care Allah îl rătăcește de la călăuzire și l-a deviat de la adevăr, nu va avea, după El, niciun ocrotitor care să-l protejeze. Și-i vei vedea pe cei ce s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire, atunci când vor vedea pedeapsa cu ochii lor în Ziua Judecății, zicând cu speranță: „Oare este pentru noi vreo cale pentru întoarcerea la viața lumească pentru a ne cere iertare de la Allah?”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Răbdarea și recunoștința sunt două dintre motivele îndrumării către luarea aminte la semnele lui Allah. 2 - Statutul consultării comune este măreț în islam. 3 - Legitimitatea pedepsirii celui nelegiuit pe măsura nelegiuirii sale, însă iertarea este și mai bună decât aceasta.

وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ
مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ
خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ
فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ ٤٥ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۡ أَوۡلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ٤٦ ٱسۡتَجِيبُواْ
لِرَبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۚ مَا لَكُم
مِّن مَّلۡجَإٖ يَوۡمَئِذٖ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٖ ٤٧ فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ
فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظًاۖ إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ وَإِنَّآ إِذَآ
أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ فَرِحَ بِهَاۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ
بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَإِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ كَفُورٞ ٤٨ لِّلَّهِ مُلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثٗا
وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ٤٩ أَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانٗا وَإِنَٰثٗاۖ
ثلاثة أرباع الحزب ٤٩ وَيَجۡعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًاۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٥٠ ۞ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحۡيًا أَوۡ مِن وَرَآيِٕ حِجَابٍ أَوۡ يُرۡسِلَ
رَسُولٗا فَيُوحِيَ بِإِذۡنِهِۦ مَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٞ ٥١

45 Şi-i vei vedea, o, tu, profetule, pe aceşti nelegiuiți, atunci când ei vor fi înfățişați Focului, smeriți de umilință şi ruşinați, privind spre oameni pe furiş, înfricoşați. Iar aceia care au crezut în Allah şi în profeții Săi vor zice: „Cei pierduți cu adevărat sunt aceia care s-au pierdut pe ei înşişi şi pe neamurile lor în Ziua Învierii, datorită pedepselor pe care ei le vor întâlni de la Allah. Cei ce s-au nedreptățit pe ei înşişi prin necredință şi păcătuire se vor afla într-un chin veşnic şi fără de sfârşit.

46 Şi nu vor avea ei niciun fel de ocrotitori care să-i ajute afară de Allah, iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea nici un drum spre călăuzirea către adevăr.

47 Răspundeți Domnului vostru, o, oameni, grăbindu-vă întru împlinirea poruncilor Sale şi depărtarea de restricțiile Sale şi delăsarea de amânarea acestora înainte de sosirea Zilei Judecății, care dacă va veni nu va mai putea fi amânată. Şi atunci nu va mai fi pentru voi niciun adăpost în care să vă ascundeți şi nu veți mai avea voi nicio formă de tăgăduire prin care să negați păcatele pe care voi le-ați agonisit în viața lumească.

48 Şi dacă ei se îndepărtează de la cele pe care tu le porunceşti lor, Noi nu te-am trimis la ei, o, profetule, ca păzitor pentru a supraveghea faptele lor, ci tu nu eşti dator decât cu transmiterea celor care ți-au fost poruncite să le transmiți, iar judecata lor va fi la Allah. Atunci când Noi îi dăm omului să guste de la Noi îndurare, precum bogăția şi sănătatea şi altele asemenea lor, el se bucură de acestea, însă, dacă îl loveşte pe om o încercare rea, din cauza păcatelor săvârşite de el mai înainte, atunci el, prin natura sa, tăgăduieşte binecuvântarea lui Allah şi este nemulțumitor față de ea, şi se revoltă împotriva celor care i-au fost hotărâte lui de către Allah, prin înțelepciunea Sa.

49 50 A lui Allah este stăpânirea cerurilor şi a pământului. El creează ceea ce El voieşte, bărbat sau femeie, sau orice altceva doreşte El, şi dăruieşte cui voieşte copile şi îl opreşte pe el de la a avea băieți, şi dăruieşte cui voieşte El băieți, şi îl opreşte de la a avea copile. Sau El dă cui voieşte El şi băieți şi copile, la un loc, şi-l face sterp pe cel pe care El voieşte, fără a i se naşte acestuia vreun copil. El este Atoateştiutor a tot ceea ce există şi tot ceea ce va exista vreodată în viitor, ca o expresie a perfecțiunii ştiinței şi înțelepciunii Sale. Nimic nu-I rămâne ascuns Lui şi nimic nu-I este cu neputință.

51 Nu se cuvine ca Allah să-i vorbească unui om decât numai printr-o revelație sub forma unei inspirații divine sau într-un alt mod asemănător acestuia, sau să-i vorbească în aşa fel încât să El să fie auzit, fără a fi văzut sau prin trimiterea de către El a unui înger vestitor, care să reveleze omului ales că trimis, cu Voia lui Allah, ceea ce El voieşte să reveleze. Cu adevărat, El, Preaslăvitul, este Cel Preaînalt prin natura şi atributele Sale şi Cel Înțelept în creația, hotărârea şi legea Sa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Obligativitatea grăbirii întru împlinirea poruncilor lui Allah şi delăsarea de cele oprite de El.

2 - Misiunea profetului este transmiterea Mesajului Divin, în vreme ce rezultatul şi consecința transmiterii acestuia se află numai în Mâna lui Allah.

3 - Dăruirea băieților şi a copilelor se produce în virtutea ştiinței lui Allah cu privire la cele ce le sunt benefice supuşilor Săi, fără a fi acordat vreun privilegiu băieților în defavoarea copilelor.

4 - Allah le-a revelat profeților Săi în diverse moduri, în virtutea unei înțelepciuni ştiute numai de El, Preaslăvitul.

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ رُوحٗا مِّنۡ أَمۡرِنَاۚ مَا كُنتَ تَدۡرِي مَا ٱلۡكِتَٰبُ
وَلَا ٱلۡإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلۡنَٰهُ نُورٗا نَّهۡدِي بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَاۚ
وَإِنَّكَ لَتَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٢ صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلۡأُمُورُ ٥٣

آياتها ٨٩ — سُورَةُ الزُّخۡرُفِ — ترتيبها ٤٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢ إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا
لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٣ وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا
لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ٤ أَفَنَضۡرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكۡرَ صَفۡحًا
أَن كُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّسۡرِفِينَ ٥ وَكَمۡ أَرۡسَلۡنَا مِن نَّبِيّٖ فِي
ٱلۡأَوَّلِينَ ٦ وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ
٧ فَأَهۡلَكۡنَآ أَشَدَّ مِنۡهُم بَطۡشٗا وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلۡأَوَّلِينَ
٨ وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡعَلِيمُ ٩ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ
مَهۡدٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٠

52 Și așa cum Noi am revelat profeților de dinaintea ta, o, profetule, Noi ți-am revelat și ție un Coran de la Noi, mai înainte de care tu nu ai știut ce sunt Scripturile Divine pogorâte profeților și nici nu știai tu ce este credința cea adevărată. Însă Noi am pogorât acest Coran ca o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu îi călăuzești pe oameni pe un drum drept, iar acesta este religia islamului.

53 Pe drumul lui Allah, ale Căruia sunt cele din ceruri și ale Căruia sunt cele de pre pământ – creația, stăpânirea și orânduirea lor, și către Allah se îndreaptă toate lucrurile pentru hotărârea lor.

Surat Az-Zukhruf

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea principiilor coranice drepte și respingerea presupunerilor neștiinței nedrepte.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 Ha', Mim. Explicații asemănătoare au fost menționate la începutul Surat al-Baqara.

2 Allah a jurat pe Coranul care evidențiază drumul călăuzirii către adevăr!

3 Cu adevărat, Noi l-am făcut un Coran în limba arabă, pentru ca voi, o, cei în a căror limbă El l-a pogorât, să pricepeți înțelesurile lui și sa le pătrundeți, pentru a le transmite [și] celorlalte națiuni.

4 Cu adevărat, acest Coran se află în Tablele cele bine păstrate, preaînalte și pline de înțelepciune, versetele sale vădind ințelepciunea în poruncile și restricțiile sale.

5 Oare să ne oprim Noi de la a vă mai revela vouă Coranul, respingându-vă pentru ca voi să sporiți în politeism și păcătuire? Noi nu vom face astfel, ci, ca o îndurare asupra voastră, Noi vom face tocmai ceea ce este contrar acesteia.

6 Și câți profeți [nu] le-am trimis Noi neamurilor de mai înainte!

7 Însă niciun profet nu a venit la aceste neamuri de mai înainte, fără ca ele să-l ia în derâdere!

8 Noi i-am nimicit pe cei mai puternici dintre acele popoare și astfel Noi nu suntem în neputință întru a-i nimici nici pe cei mai slabi decât ei dintre voi. Și în Coran a fost menționat cum au fost nimicite popoarele de mai înainte, precum Ad, Thamud, neamul lui Lot și locuitorii din Madyan.

9 Și dacă-i întrebi tu, o, profetule, pe acești politeiști mincinoși: „Cine a făcut cerurile și cine a făcut pământul?", ei răspund întrebării tale spunând: „Le-a făcut pe ele Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Cel Știutor a tot și a toate!

10 Allah este Cel care v-a întins vouă pământul ca un pat și vi l-a făcut vouă un o întindere pe care să o străbateți cu picioarele voastre. Și v-a făcut vouă pe el cărări prin munți și prin vai, pentru ca voi să fiți călăuziți în purcederea voastră.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Revelația a fost numită “duh” datorită importanței acesteia în călăuzirea oamenilor, ea deținând statutul pe care sufletul îl are pentru trup.

2 - Îndrumarea ce aparține profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este îndrumarea către călăuzire [hidaiat al-irșad], ci nu călăuzirea în sine [hidaiat at-taufiq].

3 - Credința în Allah ca Unic Domn, Creator și Stăpânitor [tauhid ar-rububiah] nu le este de niciun folos politeiștilor în Ziua Judecății [pentru că ei nu au crezut în Allah că Unic adorat întru dreptate – tauhid al-‘ibadah].

وَٱلَّذِي نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءَۢ بِقَدَرٖ فَأَنشَرۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ
كَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ ١١ وَٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلۡفُلۡكِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ مَا تَرۡكَبُونَ ١٢ لِتَسۡتَوُۥاْ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ
ثُمَّ تَذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ وَتَقُولُواْ سُبۡحَٰنَ
ٱلَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ ١٣ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
لَمُنقَلِبُونَ ١٤ وَجَعَلُواْ لَهُۥ مِنۡ عِبَادِهِۦ جُزۡءًاۚ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ
لَكَفُورٞ مُّبِينٌ ١٥ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنَاتٖ وَأَصۡفَىٰكُم
بِٱلۡبَنِينَ ١٦ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمَٰنِ مَثَلٗا
ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٌ ١٧ أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي
ٱلۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ غَيۡرُ مُبِينٖ ١٨ وَجَعَلُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ
ٱلَّذِينَ هُمۡ عِبَٰدُ ٱلرَّحۡمَٰنِ إِنَٰثًاۚ أَشَهِدُواْ خَلۡقَهُمۡۚ سَتُكۡتَبُ
شَهَٰدَتُهُمۡ وَيُسۡـَٔلُونَ ١٩ وَقَالُواْ لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَا عَبَدۡنَٰهُمۗ
مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٢٠ أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ
كِتَٰبٗا مِّن قَبۡلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسۡتَمۡسِكُونَ ٢١ بَلۡ قَالُوٓاْ إِنَّا
وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهۡتَدُونَ ٢٢

(11) Şi El este Acela care a făcut să pogoare din cer apă, atât cât să va fie de ajuns vouă, cât și animalelor și culturilor voastre, și Noi am înviat prin aceasta un tărâm sterp, fără de vegetație. Și tot astfel cum Allah a înviat acest pământ mort, prin plantele sale, tot astfel vă va readuce și pe voi la viață, înviindu-vă.

(12) Şi El este Cel care a creat toate soiurile [perechi] - noaptea și ziua, femela și masculul, precum și altele, și v-a făcut vouă corăbiile și dobitoacele pe care le călăriți în călătoriile voastre, urcându-vă pe corăbii pe mare și încălecând pe animalele voastre pe uscat.

(13) El v-a făcut vouă toate acestea pentru ca voi să vă așezați pe spinările celor pe care le încălecați în călătoriile voastre și ca să pomeniți mai apoi îndurarea Domnului vostru asupra voastră, căci El le-a pus la dispoziția voastră, atunci când voi stați așezați pe spatele lor, zicând cu gurile voastre: „Preaslăvit și Preasfânt este Cel care ne-a făcut și ne-a supus nouă cele pe care noi călătorim și am putut astfel să le stăpânim, căci noi nu am fi putut să avem putere asupra lor, dacă Allah nu le-ar fi pus la dispoziția noastră.

(14) Şi noi la Domnul nostru, Unicul, ne vom întoarcem după moartea noastră, pentru judecată și răsplată!"

(15) Politeiștii au pretins că unele creații ar fi zămislite de către Creator, Preaslăvitul, atunci când au spus: „Îngerii sunt fiicele lui Allah." Însă, cu adevărat, omul care rostește astfel de lucruri este un tăgăduitor necredincios, a cărui necredință și rătăcire sunt învederate!

(16) Sau spuneți voi, o, politeiștilor, că Allah și-a luat pentru El Însuși copile din cele pe care le-a creat și v-a dat numai vouă băieții, ca fii?! Și oare ce împărțire este aceasta pe care voi o pretindeți?!

(17) Iar dacă vreunuia dintre ei i se vestește nașterea unei fiice, așa cum el îi atribuia Domnului său, atunci fața sa devine întunecată din cauza intensității îngrijorării și tristeții, și se umple el de mânie. Și oare cum îi atribuie El lui Allah ceea ce pe el însuși îl întristează atunci când respectivul lucru îi este vestit?

(18) Oare ei îi atribuie Domnului lor ceea ce este crescut în podoabe şi care într-o confruntare nici nu s-ar putea apăra, cu o dovadă limpede, pentru că ea este numai o copilă.

(19) Și-i fac ei pe îngerii, care sunt robii Celui Milostiv, copile! Oare au fost ei martori atunci când Allah i-a făcut pe ei și li s-a arătat lor limpede că ei ar fi copile?! Îngerii vor înscrie această mărturisire a lor și vor fi ei întrebați despre ea în Ziua Judecății și vor fi pedepsiți datorită minciunii lor.

(20) Și ei zic, invocând predestinarea: „Dacă Allah nu ar fi voit să adoram îngerii, noi nu i-am fi adorat pe ei! Iar faptul că El a voit aceasta de la noi este un semn că El este mulțumit cu aceasta." Însă ei nu au nicio știință despre cele pe care le spun, ci ei doară mint și născocesc.

(21) Sau le-am dăruit Noi acestor politeiști o Scriptură mai înainte de Coran, în care le este permisă lor adorarea altcuiva în afară de Allah?! Iar ei se țin strâns de această carte și se bazează, călăuzindu-se după ea?

(22) Nu, cu siguranță nu s-a petrecut astfel, ci ei zic, invocând urmarea tradițiilor [și copierea oarbă a acestora]: „Noi, cu adevărat, i-am găsit pe părinții noștri mai înainte de noi într-o credință în care ei adorau idolii și noi purcedem pe urmele lor întru adorarea acestora."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Fiece binecuvântare impune mulțumirea arătată lui Allah. 2 - Nelegiuirea politeiștilor atunci când I-au atribuit Domnului lor copile, în vreme ce ei urăsc ca acestea să le fie date lor. 3 - Lipsa de sens a folosirii pretextului predestinării pentru a justifica păcatele comise.
4 - Prezența concretă este una dintre bazele confirmării faptelor.

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ
إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ٢٣
۞ قَٰلَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡۖ الحِزۡبُ ٥٠
قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٢٤ فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡۖ فَٱنظُرۡ
كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٢٥ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ
إِنَّنِي بَرَآءٞ مِّمَّا تَعۡبُدُونَ ٢٦ إِلَّا ٱلَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ
٢٧ وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ بَاقِيَةٗ فِي عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢٨ بَلۡ
مَتَّعۡتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ وَرَسُولٞ مُّبِينٞ ٢٩
وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٣٠ وَقَالُواْ
لَوۡلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٍ ٣١ أَهُمۡ
يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم
بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗاۗ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ٣٢ وَلَوۡلَآ
أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ لَّجَعَلۡنَا لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ
لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا مِّن فِضَّةٖ وَمَعَارِجَ عَلَيۡهَا يَظۡهَرُونَ ٣٣

(23) Şi aşa cum au minţit aceştia şi au invocat pretextul urmării tradiției părinţilor lor, tot astfel nu am trimis Noi mai înainte de tine, o, profetule, în nicio cetate, vreun profet pentru a-i avertiza pe oamenii săi, fără ca mai marii şi căpeteniile cele bogate ale neamului său să nu zică: „Cu adevărat, noi i-am găsit pe părinţii noştri într-o religie şi noi ne călăuzim după urmele lor!" Aşadar, neamul tău nu este primul care a dat curs unei astfel de purtări.

(24) Le-a zis lor profetul lor: „Oare voi îi urmaţi pe părinţii voştri chiar şi dacă eu v-aş aduce vouă o călăuzire mai bună decât religia în care ei se aflau?" Au spus: „Cu adevărat, noi nu credem în cele cu care tu şi profeţii de mai înainte de tine aţi fost trimişi!"

(25) Şi Noi Ne-am răzbunat şi le-am nimicit pe neamurile care i-au socotit mincinoşi pe profeţii lor mai înainte de tine. Aşadar, priveşte care a fost sfârşitul acelora care i-au tăgăduit pe trimişii lor! Cu adevărat, ei au avut un sfârşit dureros!

(26) Şi aminteşte-ţi, o, tu, profetule, atunci când Avraam a zis tatălui şi neamului său: „Eu mă dezic de aceia la care voi vă închinaţi afară de Allah.

(27) În afară de Allah, Cel care m-a făcut pe mine şi care mă va îndruma către ceea ce este benefic întru urmarea religiei Sale celei drepte!"

(28) Şi Avraam a făcut să rămână pentru urmaşii săi de după el acest cuvânt al Unicităţii: „Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.” pentru că astfel să nu înceteze a fi printre ei aceia care cred în unicitatea lui Allah şi nu adoră pe nimeni altcineva în afară de El. Poate că ei se vor întoarce la Allah cu căinţă, delăsându-se de politeism şi păcătuire.

(29) Şi Eu nu m-am grăbit întru nimicirea acestor politeişti mincinoşi, ci i-am dăruit pe ei cu desfătare, lăsându-i în această lume, aşa cum i-am binecuvântat şi pe părinţilor lor mai înainte de ei, până ce le-a venit lor Coranul şi un trimis care să facă lucrurile desluşite, iar acesta este Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(30) Şi când a venit la ei acest Coran, ce este Adevărul în care nu există nicio îndoială, ei au zis: „Aceasta este o vrăjitorie pe care ne-o face nouă Muhammed, şi pe care noi o tăgăduim şi nu credem în ea!”

(31) Şi politeiştii cei mincinoşi au zis: „De ce nu a fost trimis acest Coran unuia dintre cei doi oameni de vază din Mecca sau din Taif - făcând referire aici la Ualid ibn ’Uqbah şi ’Uruat ibn Mas’ud cel învăţat, în loc să-i fie revelat lui Muhammed, cel sărac şi orfan?”

(32) Oare ei împart îndurarea Domnului tău, o, tu, profetule, şi o dăruiesc cui voiesc, şi o opresc de la cei de la care ei voiesc, sau Allah? Noi le-am împărţit lor cele de trebuinţă traiului în viaţa lumească, şi i-am făcut pe unii dintre ei bogaţi şi pe alţii săraci, pentru ca unii dintre ei să fie puşi în slujba altora. Iar îndurarea Domnului tău pentru robii Săi în Viaţa de Apoi este mai bună decât ceea ce ei adună din rămăşiţele acestei vieţi lumeşti trecătoare.

(33) Şi de n-ar fi oamenii o singură comunitate întru necredinţă, Noi am fi făcut pentru casele celor care nu cred în Allah acoperişuri de argint şi scări [asemenea] pe care ei să urce.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Copierea [oarbă] se numără printre factorii devierii naţiunilor anterioare.
2 - Delăsarea de necredinţa şi necredincioşi este obligatorie.
3 - Împărţirea mijloacelor necesare traiului este supusă unei înţelepciuni divine.
4 - Nimicnicia vieţii lumeşti pentru Allah, căci dacă aceasta ar cântări pentru El fie cât şi greutatea aripii unui ţânţar, nu ar fi dat de băut din aceasta nici măcar o înghiţitură de apă unui necredincios.

وَلِبُيُوتِهِمۡ أَبۡوَٰبٗا وَسُرُرًا عَلَيۡهَا يَتَّكِـُٔونَ ٣٤ وَزُخۡرُفٗاۚ وَإِن
كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ
لِلۡمُتَّقِينَ ٣٥ وَمَن يَعۡشُ عَن ذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ نُقَيِّضۡ لَهُۥ شَيۡطَٰنٗا
فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٞ ٣٦ وَإِنَّهُمۡ لَيَصُدُّونَهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحۡسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ ٣٧ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيۡتَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَ
بُعۡدَ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرِينُ ٣٨ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ
إِذ ظَّلَمۡتُمۡ أَنَّكُمۡ فِي ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ٣٩ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ
ٱلصُّمَّ أَوۡ تَهۡدِي ٱلۡعُمۡيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٤٠ فَإِمَّا
نَذۡهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنۡهُم مُّنتَقِمُونَ ٤١ أَوۡ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِي
وَعَدۡنَٰهُمۡ فَإِنَّا عَلَيۡهِم مُّقۡتَدِرُونَ ٤٢ فَٱسۡتَمۡسِكۡ بِٱلَّذِيٓ أُوحِيَ
إِلَيۡكَۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٤٣ وَإِنَّهُۥ لَذِكۡرٞ لَّكَ وَلِقَوۡمِكَۖ
وَسَوۡفَ تُسۡـَٔلُونَ ٤٤ وَسۡـَٔلۡ مَنۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رُّسُلِنَآ
أَجَعَلۡنَا مِن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ءَالِهَةٗ يُعۡبَدُونَ ٤٥ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا
مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٦ فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنۡهَا يَضۡحَكُونَ ٤٧

(34) Şi le-am fi făcut caselor lor uşi şi le-am fi făcut lor divanuri pe care să stea rezemați, ca o amăgire şi o încercare pentru ei.

(35) Şi le-am fi făcut lor podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucuria vieții lumești, ce aduc un beneficiu prea mic, datorită efemerității lor. Iar ceea ce se află la Domnul tău, în Viața de Apoi, este mai bun, o, tu, profetule, pentru cei cu frică de Allah și care se feresc de pedeapsa Sa prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale.

(36) Iar cel care privește Coranul într-o modalitate neadecvată, ce îl conduce către respingere și îndepărtare de acesta, acela va fi pedepsit, prin îngăduirea unui șeitan de a pune stăpânire pe el, care-i va fi tovarăș nedespărțit și îl va spori în rătăcirea sa.

(37) Şi, cu adevărat, acești tovarăși nedespărțiți dintre șeitani ai celor care resping Coranul și se îndepărtează de el îi vor opri pe ei, abătându-i de la religia lui Allah, și, astfel, ei nu vor împlini poruncile Sale și nici nu se vor depărta de restricțiile Sale, socotind că ei sunt călăuziți către adevăr și necăutând astfel iertarea, căindu-se pentru rătăcirea lor.

(38) Astfel încât cel care respinge Coranul și se îndepărtează de el, atunci când va veni la Noi în Ziua Judecății, va zice, dorindu-și: „Ce bine ar fi dacă între mine și tine, o, [rău] tovarăș al meu, ar fi o distanță asemenea depărtării dintre răsărit și apus! Şi ce rău tovarăș mi-ai fost!"

(39) Şi Allah le va zice necredincioșilor în Ziua Judecății: „De vreme ce voi v-ați nedreptățit pe voi înșivă prin politeism și păcătuire, astăzi nu vă va fi vouă de niciun folos asocierea voastră întru pedeapsă, căci asociații voștri nu vor lua asupra lor nimic din pedeapsa ce vi se cuvine.

(40) Cu adevărat, aceștia sunt surzi în fața adevărului, și orbi la vederea lui. Şi oare tu, o, profetule, i-ai putea face să audă pe cei surzi sau i-ai putea călăuzi pe cei orbi sau pe cei ce se află într-o rătăcire învederată de la calea cea dreaptă?!

(41) Şi fie că Noi te vom lua pe tine – făcându-te să mori înainte de a-i pedepsi pe ei, Noi Ne vom răzbuna pe ei, pedepsindu-i atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi.

(42) Sau fie că îți vom arăta ție câte ceva din pedeapsa promisă lor, Noi suntem cu putere asupra lor, și ei nu Ne pot învinge în niciun fel.

(43) Așadar, ține-te tu, o, profetule, cu putere de ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău, căci tu ești pe drumul cel drept, în care nu există niciun fel de îndoială.

(44) Cu adevărat, acest Coran este o înnobilare pentru tine și pentru neamul tău și voi veți fi întrebați în Ziua Judecății despre credința în el, urmarea călăuzirii sale și chemarea la el.

(45) Întreabă-i, o, tu, profetule, pe cei pe care i-am trimis mai înainte de tine ca profeți: „Oare am făcut Noi alte divinități care să fie adorate, afară de Allah, Cel Milostiv?!"

(46) Şi l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre la Faraon şi la nobilii din poporul său şi el le-a zis lor: „Eu sunt trimisul Stăpânului a tot ceea ce este creat!"

(47) Dar când le-a adus lor semnele Noastre, ei au râs de ele, luându-le în derâdere și în bătaie de joc.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Riscul respingerii Coranului și al îndepărtării de acesta.
2 - Coranul este o înnobilare pentru profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru națiunea sa.
3 - Toate Mesajele divine sunt în acord cu privire la eradicarea politeismului.
4 - Luarea în derâdere a adevărului este una dintre atributele necredinței.

وَمَا نُرِيهِم مِّنۡ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكۡبَرُ مِنۡ أُخۡتِهَاۖ وَأَخَذۡنَٰهُم
بِٱلۡعَذَابِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٤٨ وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدۡعُ لَنَا
رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهۡتَدُونَ ٤٩ فَلَمَّا كَشَفۡنَا
عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابَ إِذَا هُمۡ يَنكُثُونَ ٥٠ وَنَادَىٰ فِرۡعَوۡنُ فِي قَوۡمِهِۦ
قَالَ يَٰقَوۡمِ أَلَيۡسَ لِي مُلۡكُ مِصۡرَ وَهَٰذِهِ ٱلۡأَنۡهَٰرُ تَجۡرِي مِن
تَحۡتِيٓۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٥١ أَمۡ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ مَهِينٞ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ٥٢ فَلَوۡلَآ أُلۡقِيَ عَلَيۡهِ أَسۡوِرَةٞ مِّن ذَهَبٍ أَوۡ جَآءَ
مَعَهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ مُقۡتَرِنِينَ ٥٣ فَٱسۡتَخَفَّ قَوۡمَهُۥ
فَأَطَاعُوهُۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ٥٤ فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا
ٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٥٥ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ
ربع الحزب ٥٠ سَلَفٗا وَمَثَلٗا لِّلۡأٓخِرِينَ ٥٦ ۞ وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ مَثَلًا
إِذَا قَوۡمُكَ مِنۡهُ يَصِدُّونَ ٥٧ وَقَالُوٓاْ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيۡرٌ أَمۡ
هُوَۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلَۢاۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ خَصِمُونَ ٥٨ إِنۡ هُوَ
إِلَّا عَبۡدٌ أَنۡعَمۡنَا عَلَيۡهِ وَجَعَلۡنَٰهُ مَثَلٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٥٩
وَلَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَخۡلُفُونَ ٦٠

48 Și nu le-am arătat Noi lui Faraon și nobilimii neamului său nicio dovadă a adevărului celor cu care a venit Moise (pacea fie asupra sa) decât fiind aceasta și mai mare decât cea care o precedase. Și Noi i-am apucat pe ei cu chinul vieții lumești, pentru ca ei să se întoarcă din necredința în care ei se aflau, însă fără niciun folos.

49 Și i-au zis lui Moise (pacea fie asupra sa), atunci când o parte a pedepsei i-a ajuns pe ei: „O, vrăjitorule! Roagă-te pentru noi Domnului tău, pentru cele pe care ți le-a amintit ție cu privire la îndepărtarea de la noi a pedepsei, dacă vom crede, cu adevărat; căci noi ne vom lăsa călăuziți către El, dacă El ne va scăpa pe noi de pedeapsă!"

50 Însă atunci când Noi am îndepărtat chinul de la ei, ei și-au încălcat făgăduința și nu au respectat-o.

51 Iar Faraon a strigat către neamul său, zicând, fălindu-se cu stăpânirea sa: „O, neam al meu! Oare nu sunt ale mele împărăția Egiptului și aceste pâraie din Nil, care curg pe sub palatele mele? Oare voi nu vedeți împărăția mea și nu cunoașteți măreția mea?!

52 Căci eu sunt mai bun decât Moise, acest pribeag neajutorat, care abia poate vorbi.

53 De ce Allah, Cel care l-a trimis pe el, nu îi aruncă lui brățări de aur, pentru a dovedi că el este trimisul Său, sau de ce nu vin cu el îngerii, urmându-și unii altora?”

54 Și astfel și-a amăgit Faraon neamul său și ei i s-au supus lui întru rătăcire, fiindcă ei erau un neam de oameni ieșiți de sub supunerea față de Allah. 55 Și atunci când Ne-au mâniat pe Noi prin persistența lor întru necredință, Noi Ne-am răzbunat pe ei și I-am înecat pe ei toți.

56 Și i-am făcut Noi pe Faraon și pe oamenii săi un exemplu înaintea oamenilor, iar necredincioșii neamului tău îi urmează pe ei. Și Noi i-am făcut pe ei o pildă pentru cei care iau aminte, pentru a nu face asemenea lor și a fi loviți de aceeași osândă.

57 Și atunci când politeiștii au considerat că Iisus, cel pe care creștinii îl adorau, este cuprins, în general, de Cuvântul lui Allah: „Voi și cei pe care îi adorați, în afară de Allah, veți fi hrană pentru Gheena, spre care voi veniți”, însă Allah a interzis adorarea acestuia, așa cum a oprit și de la adorarea idolilor. Și când oamenii tăi, o, profetule, strigau, certându-se cu glas tare și spunând: „Noi suntem mulțumiți ca idolii noștri să fie la statutul lui Iisus.”, Allah a revelat ca un răspuns pentru ei: „Aceia cărora li s-a promis de mai înainte [răsplata] cea mai bună din partea Noastră vor stă departe de ea.”

58 Și ei au zis: „Oare zeii noștri sunt mai buni sau Iisus?" Și nu ți l-au dat ție ca pildă pe Ibn Az-Zub’ara și cei asemenea lui, pentru că ei voiau să ajungă la adevăr, ci doar căutând cearta. Căci ei sunt un neam de oameni gâlcevitori, înclinați către ceartă și ostilitate.

59 Iisus fiul Mariei nu este decât un rob dintre robii lui Allah, pe care Noi l-am binecuvântat cu profeția și Mesajul [divin] și l-am făcut pe el o pildă pentru fiii lui Israel, pentru a avea în el o dovadă a puterii lui Allah, Cel care l-a creat pe acesta fără de tată, așa cum l-a creat și pe Adam fără vreunul dintre părinți.

60 Și de Noi am fi voit să vă nimicim pe voi, o, fii ai lui Adam, v-am fi nimicit și am fi făcut în locul vostru îngeri care să vă urmeze vouă pe pământ, și care să-L adore pe Allah, fără a-I face Lui niciun asociat.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încălcarea legămintelor este dintre atributele necredinței.
2 - Nelegiuitul a cărui minte este slabă poate fi subapreciat de cel care nu voiește să-l ia în considerare.
3 - Mânierea lui Allah atrage pierzania. 4 - Neamul de nelegiuiți purcede la denaturarea evidențelor textului coranic, conform poftelor și dorințelor lor.

وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ٦١ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
٦٢ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِٱلْحِكْمَةِ
وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
٦٣ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ
٦٤ فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا۟
مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٦٥ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن
تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٦ ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ ٦٧ يَٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ٦٨ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُوا۟ مُسْلِمِينَ ٦٩ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٧١ وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِىٓ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ٧٢ لَكُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ٧٣

61 Și, cu adevărat, Iisus va fi unul dintre semnele majore ale Ceasului, atunci când el va pogorî spre sfârșitul timpului. Așadar, nu vă îndoiți în privința venirii Ceasului și urmați-mă întru cele cu care am venit la voi de la Allah, căci cea cu care eu v-am venit este calea cea dreaptă, fără vreo strâmbătură!

62 Și să nu vă abată pe voi Șeitan de la calea cea dreaptă, prin amăgirea și ademenirea sa, căci el vă este vouă un dușman învederat!

63 Și când a venit Iisus (pacea fie asupra să) la poporul sau, cu semnele limpezi ale profeției sale, le-a zis lor: „Am venit la voi de la Allah cu înțelepciunea, pentru a vă limpezii vouă unele dintre lucrurile în care voi sunteți deosebiți în religia voastră. Așadar, fiți cu frică de Allah și feriți-vă de pedeapsa Sa prin plinirea poruncilor și depărtarea de restricțiile Sale, și dați-mi ascultare în cele pe care vi le poruncesc, precum și în cele pe care vi le opresc!

64 Cu adevărat, Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, și noi nu avem alt Stăpân în afară de El. Așadar, adorați-L numai pe El, Unicul! Căci această credință în Unicitatea lui Allah este calea cea dreaptă în care nu există nicio deviere!"

65 Dar sectele creștinilor s-au certat între ele în privința lui Iisus, unele dintre ele spunând: „El este Dumnezeu.", iar altele spunând: „El este Fiul lui Dumnezeu." Iar altele spunând: „El și mama lui sunt dumnezei." Și vai de chinul dureros care-i așteaptă în Ziua Judecății, pe cei ce s-au nedreptățit pe ei înșiși, atribuindu-i [în mod mincinos] lui Iisus calitatea divinității, sau a celei de fiul al lui Dumnezeu, sau a calității sale de a fi parte a unei treimi.

66 Oare se așteaptă aceste secte ce se ceartă între ele în privința lui Iisus la altceva decât să vină asupra lor Ceasul, deodată, fără ca ei să simtă măcar venirea lui?! Și dacă Ceasul i-a ajuns, în timp ce ei se află în necredință, cu adevărat, ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă.

67 Inamicii și cei ce și-au fost tovarăși întru necredință și rătăcire își vor fi dușmani unii altora în Ziua Judecății, afară de cei smeriți care sunt cu frică de Allah și se pun la adăpost de pedeapsa Sa, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale, căci aceasta este trăsătura lor permanentă și care nu-i părăsește niciodată.

68 Și Allah le va spune lor: „O, robii Mei! Astăzi voi nu aveți a va teme de cele pe care le veți întâlni și nici nu aveți a va întrista pentru cele pe care voi le-ați părăsit în viața lumească.

69 Cei care au crezut în Coranul pogorât profetului lor și care au urmat Coranului, împlinind poruncile sale și oprindu-se de la interdicțiile sale.

70 Intrați în Răi, voi și cei asemenea vouă întru credință, și voi vă veți bucura de binecuvântările veșnice ce nu se sfârșesc niciodată, pe care voi le veți întâlni!"

71 Slujnicii lor se vor perinda printre ei cu vase de aur și cupe fără toarte, și în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și le place ochilor să vadă." Și în el voi veți sălășlui veșnic și nu veți mai ieși din el niciodată.

72 Căci acest Paradis care v-a fost descris este o moștenire dată vouă de către Allah pentru faptele voastre, ca o binecuvântare de la El.

73 Și în el veți avea roade multe și nesfârșite, din care voi veți mânca."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Pogorârea lui Iisus este unul dintre semnele majore ale Ceasului de Apoi. 2 - Dispariția tovărășiei celui nelegiuit în Ziua Judecății și persistența legăturii dintre cei evlavioși.
3 - Bunavestire a lui Allah și liniștirea de către El a dreptcredincioșilor cu privire la cele pe care le-au lăsat în urma lor în viața lumească și a celor pe care le vor întâlni în Viața de Apoi.

إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ٧٤ لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ وَهُمۡ
فِيهِ مُبۡلِسُونَ ٧٥ وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن كَانُواْ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٧٦
وَنَادَوۡاْ يَٰمَٰلِكُ لِيَقۡضِ عَلَيۡنَا رَبُّكَۖ قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ٧٧ لَقَدۡ
جِئۡنَٰكُم بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ ٧٨ أَمۡ أَبۡرَمُوٓاْ أَمۡرٗا
فَإِنَّا مُبۡرِمُونَ ٧٩ أَمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُمۚ بَلَىٰ
وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ يَكۡتُبُونَ ٨٠ قُلۡ إِن كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ وَلَدٞ فَأَنَا۠ أَوَّلُ
ٱلۡعَٰبِدِينَ ٨١ سُبۡحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ٨٢ فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ
ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٨٣ وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٞ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ
إِلَٰهٞۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٨٤ وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ
٨٥ وَلَا يَمۡلِكُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا
مَن شَهِدَ بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٨٦ وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَهُمۡ
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٨٧ وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ
لَّا يُؤۡمِنُونَ ٨٨ فَٱصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلَٰمٞۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٨٩

Și atunci când Allah a menționat răsplata celor pioși și smeriți, a menționat și răsplata celor opuși acestora, dintre cei nelegiuiți, și a spus:

74 Cu adevărat, cei ce au fost nelegiuiți întru necredință și păcătuire vor fi în chinul Iadului în Ziua Judecății și în el vor rămâne veșnic.

75 Nu le va fi micșorată pedeapsa lor și ei vor fi cuprinși de nădejde în privința îndurării lui Allah.

76 Și Noi nu i-am nedreptățit pe ei atunci când i-am făcut pe ei să intre în Foc, ci ei își nedreptățiseră propriile suflete prin necredința lor. 77 Și ei îl vor striga pe străjerul Focului, Malik, spunând: „O, Malik! Oare nu ne lasă pe noi Domnul tău să murim, pentru a ne ușura de pedeapsa noastră?!" Iar Malik le va răspunde zicând: „Voi veți rămâne veșnic în chin și voi nu veți muri [niciodată] și pedeapsa voastră nu se va sfârși vreodată!"

78 Noi am venit la voi în viața lumească cu Adevărul asupra căruia nu există nicio îndoială, însă cei mai mulți dintre voi urăsc Adevărul!

79 Și atunci când ei au viclenit împotriva profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și au pregătit o înșelăciune pentru el, am hotărât și Noi o rânduială care să învingă înșelăciunea lor.

80 Sau cred ei că Noi nu auzim taina pe care ei o ascund în inimile lor, sau taina pe care ei o discută în șoaptă? Ba da! Noi auzim toate acestea, și îngerii ce sunt împreună cu ei scriu toate cele pe care ei le plinesc.

81 Spune-le, o, tu, profetule, acelora care îi atribuie lui Allah fiice, mult mai presus și prea înălțat este El față de vorbele lor: „Dacă Allah ar avea un fiu, preaslăvit, înălțat și preasfânt este El de aceasta, eu aș fi primul dintre adoratorii lui Allah Preaînaltul, care să-l preaslăvescă și să-l preamărească.

82 Mai presus și preaslăvit este Stăpânul cerurilor și al pământului, Stăpânul Tronului, de toate cele pe care le spun acești politeiști, atunci când îi atribuie Lui un partener, o soață sau un fiu!

83 Lasă-i pe ei, o, tu, profetule, să se afunde și să se joace în nelegiuirea lor, până ce se vor întâlni cu Ziua care le-a fost lor făgăduită, iar aceasta este Ziua Judecății!

84 Și El, Preaslăvitul, este Cel adorat întru dreptate în cer și El este Cel adorat întru dreptate și pe pământ. El este Cel Înțelept în creația, hotărârea și orânduirea Sa, Cel Atoateştiutor al situației supușilor Săi, fără ca nimic să-i rămână ascuns Lui! 85 Sporit și binecuvântat este harul lui Allah, Cel a cărui este împărăția cerurilor și a pământului și a celor aflate între ele. Și la El, Unicul, este știința despre Ceasul în care va veni Ziua Judecății și nimeni în afară de El nu-l cunoaște. Numai la El este întoarcerea voastră în Viața de Apoi pentru judecată și răsplată. 86 Iar aceia pe care politeiștii îi adoră în locul lui Allah nu au nicio putere de a mijloci pentru ei la Allah. Ci numai aceia care fac mărturie că nu există nicio altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah - nici Iisus, nici Uzeir și nici îngerii [pe care unii dintre ei îi adorau].

87 Și dacă îi întrebi: „Cine i-a creat pe ei?” vor răspunde: „Ne-a creat pe noi Allah!" Și atunci cum de se întorc ei de la adorarea Sa după această mărturisire?!

88 Și la El, Preaslăvitul, este știința despre tânguirea profetului Său de către neamul lui și vorbele sale despre aceasta: „Doamne, acest neam nu crede în cele cu care tu m-ai trimis la ei!"

89 Așadar, îndepărtează-te de ei și spune-le lor vorbe prin care să respingi răul lor – aceasta petrecându-se în Mecca - căci ei vor afla cu siguranță chinul pe care ei îl vor întâlni.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Ura față de adevăr reprezintă un risc enorm. 2 - Vicleșugul necredincioșilor se întoarce împotriva lor, chiar și dacă după un timp. 3 - Cu cât cunoașterea de către om a Domnului său sporește, cu atât crește și încrederea sa în El și supunerea față de Legea Sa. 4 - Numai Allah este Cel care cunoaște momentul venirii Ceasului de Apoi.

آياتها ٥٩ — سُورَةُ الدُّخَانِ — ترتيبها ٤٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢ إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةٖ مُّبَٰرَكَةٍۚ
إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفۡرَقُ كُلُّ أَمۡرٍ حَكِيمٍ ٤ أَمۡرٗا
مِّنۡ عِندِنَآۚ إِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِينَ ٥ رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ
إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٧ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ رَبُّكُمۡ
وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٨ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ يَلۡعَبُونَ ٩
فَٱرۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَأۡتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٖ مُّبِينٖ ١٠ يَغۡشَى ٱلنَّاسَۖ
هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ١١ رَّبَّنَا ٱكۡشِفۡ عَنَّا ٱلۡعَذَابَ إِنَّا مُؤۡمِنُونَ
١٢ أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكۡرَىٰ وَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مُّبِينٞ ١٣ ثُمَّ
تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَقَالُواْ مُعَلَّمٞ مَّجۡنُونٌ ١٤ إِنَّا كَاشِفُواْ ٱلۡعَذَابِ قَلِيلًاۚ
إِنَّكُمۡ عَآئِدُونَ ١٥ يَوۡمَ نَبۡطِشُ ٱلۡبَطۡشَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ
نصف الحزب ٥٠ ١٦ ۞ وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَجَآءَهُمۡ رَسُولٞ كَرِيمٌ
١٧ أَنۡ أَدُّوٓاْ إِلَيَّ عِبَادَ ٱللَّهِۖ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٨

Surat Ad-Dukhan

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Avertizarea cu privire la pedeapsa ce va veni, prin înfricoşarea celor mincinoşi cu pedeapsa acestei vieţi, cât şi a celei de Apoi.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 Ha', Mim. Explicaţii asemănătoare au fost menţionate la începutul Surat Al-Baqara.

2 Allah a jurat pe Coranul ce desluşeşte drumul călăuzirii către adevăr. 3 Noi am pogorât Coranul în Noaptea Destinului, iar aceasta este o noapte mult binecuvântată. Şi Noi am fost, cu Adevărat, prevenitori prin acest Coran.

4 În această Noapte se hotărăsc toate rânduielile înţelepte, legate de îndestulări şi provizii, terminarea vârstei [oamenilor], precum şi altele dintre cele pe care Allah le va face să se întâmple în acel an. 5 Fiece lucru este hotărât printr-o poruncă de la Noi, căci Noi îi trimitem pe mesageri.

6 Noi trimitem mesagerii ca o îndurare de la Domnul tău, o, tu, profetule, pentru cei la care ei au fost trimişi. Cu adevărat, Preaslăvitul este Cel Care Aude vorbele supuşilor Săi şi El Cel este Atoateştiutor al faptelor şi intenţiilor lor, şi nimic din acestea nu-i rămâne Lui ascuns.

7 Stăpânul cerurilor şi Stăpânul pământului şi Stăpânul celor ce sunt între ele; dacă voi sunteţi cu credinţă întru aceasta, atunci credeţi în trimisul Meu. 8 Nu există altă divinitate adorată întru dreptate afară de El; El dă viaţă şi El dă moarte şi nu există altcineva care să poată da viaţă şi să poată da moarte în afara Sa. El este Stăpânul vostru şi Stăpânul părinţilor voştri cei dintâi. 9 Însă aceşti politeişti nu sunt convinşi de aceasta, ci ei sunt în îndoială în această privinţa şi iau aceasta în glumă şi joacă, datorită nelegiuirii în care ei se află. 10 Aşadar, aşteaptă tu, o, profetule, pedeapsa apropiată a neamului tău în Ziua în care cerul va veni cu un fum învederat, pe care îl vor vedea cu proprii lor ochi, datorită durerii sale crunte. 11 Care-i va învălui pe oamenii tăi şi li se va spune lor: „Pedeapsa ce vă va ajunge pe voi va fi o osândă dureroasă."

12 Iar ei se vor ruga Domnului lor spunând: „Doamne, îndepărtează de la noi pedeapsa pogorâtă asupra noastră, căci noi vom crede în Tine şi în profeţii Tăi, dacă vei îndepărta de la noi pedeapsa."

13 Şi de unde să fie ei îndrumaţi şi să se întoarcă la Domnul lor, de vreme ce le-a venit lor un Trimis cu un Mesaj limpede, şi ei au cunoscut sinceritatea şi onestitatea lui?! 14 Iar mai apoi ei s-au întors de la credinţa în el şi au zis: „Acesta este om învăţat de către ceilalţi, ci nu un profet." Şi au mai spus despre el: „El este un nebun!"

15 Şi atunci când Noi vom îndepărta puţin osânda voastră, voi veţi reveni la necredinţa şi minciunile voastre.

16 Şi aşteaptă-i pe ei, o, tu, profetule, în ziua în care Noi îi vom lovi cu lovitura cea mare pe necredincioşii neamului tău, în ziua bătăliei de la Badr. Şi atunci, cu adevărat, Noi Ne vom răzbuna pe ei pentru necredinţa lor în Allah şi tăgăduirea de către ei a profetului Său.

17 Şi Noi, cu adevărat, am încercat mai înainte de ei neamul lui Faraon, şi le-a venit lor de la Allah un trimis nobil, chemându-i la credinţa în Unicitatea lui Allah şi adorarea Sa, iar acesta a fost Moise (pacea fie asupra sa).

18 Şi Moise i-a zis lui Faraon şi poporului său: „Aduceţi-i la mine pe fii lui Israel, căci ei sunt robii lui Allah, şi voi nu aveţi niciun drept să îi stăpâniţi pe ei. Iar eu sunt un trimis la voi de la Allah, demn de încredere în privinţa celor pe care El mi le-a poruncit să le transmit. Eu nu scad nimic din acestea şi nici nu adaug nimic în plus.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Pogorârea Coranului în Noaptea de Destinului, ale cărei binecuvântări sunt nenumărate, ceea ce indică măreţia valorii acesteia. 2 - Trimiterea profetului şi pogorârea Coranului sunt manifestări ale îndurării lui Allah asupra robilor Săi. 3 - Mesajele profeţilor sunt o eliberare a celor slabi de sub asuprirea tiranilor.**

وَأَن لَّا تَعۡلُواْ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنِّيٓ ءَاتِيكُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ١٩ وَإِنِّي عُذۡتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكُمۡ أَن تَرۡجُمُونِ ٢٠ وَإِن لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ لِي فَٱعۡتَزِلُونِ ٢١
فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ مُّجۡرِمُونَ ٢٢ فَأَسۡرِ بِعِبَادِي لَيۡلًا إِنَّكُم
مُّتَّبَعُونَ ٢٣ وَٱتۡرُكِ ٱلۡبَحۡرَ رَهۡوًاۖ إِنَّهُمۡ جُندٞ مُّغۡرَقُونَ ٢٤ كَمۡ
تَرَكُواْ مِن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ٢٥ وَزُرُوعٖ وَمَقَامٖ كَرِيمٖ ٢٦ وَنَعۡمَةٖ
كَانُواْ فِيهَا فَٰكِهِينَ ٢٧ كَذَٰلِكَۖ وَأَوۡرَثۡنَٰهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ ٢٨ فَمَا
بَكَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَا كَانُواْ مُنظَرِينَ ٢٩ وَلَقَدۡ
نَجَّيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ ٣٠ مِن فِرۡعَوۡنَۚ إِنَّهُۥ
كَانَ عَالِيٗا مِّنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٣١ وَلَقَدِ ٱخۡتَرۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ عِلۡمٍ عَلَى
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٢ وَءَاتَيۡنَٰهُم مِّنَ ٱلۡأٓيَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٞاْ مُّبِينٌ ٣٣
إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ٣٤ إِنۡ هِيَ إِلَّا مَوۡتَتُنَا ٱلۡأُولَىٰ وَمَا نَحۡنُ
بِمُنشَرِينَ ٣٥ فَأۡتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٣٦ أَهُمۡ
خَيۡرٌ أَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ
مُجۡرِمِينَ ٣٧ وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لَٰعِبِينَ
٣٨ مَا خَلَقۡنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٩

19 Și nu arătați aroganță față de Allah prin delăsarea de adorarea Sa și nici nu vă semețiți împotriva robilor Săi, căci eu vă aduc vouă o dovadă limpede.

20 Și eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru pentru ca voi să nu mă loviți cu pietre.

21 Iar dacă nu voiți să credeți în cele cu care eu v-am venit, stați departe de mine și nu vă apropiați de mine cu răutate!"

22 Și Moise s-a rugat Domnul lui, [zicând]: „Aceștia – Faraon și oamenii săi - sunt un neam de oameni nelegiuiți, care merită grăbirea pedepsei lor!"

23 Și Allah i-a poruncit lui Moise să purceadă noaptea împreună cu neamul său și l-a înștiințat pe el că Faraon și oamenii lui îi vor urmări.

24 Și i-a poruncit că atunci când el și fii lui Israel se vor apropia de mare să o lase liniștită, așa cum era, căci Faraon și oștenii săi vor fi sortiți pieirii prin înecarea lor în mare.

25 Câte grădini și izvoare curgătoare au lăsat în urma lor Faraon și oamenii săi!

26 Și câte ogoare și locuri minunate au lăsat în urma lor!

27 Și câte plăceri de care ei s-au bucurat au lăsat în urma lor!

28 Și lor li s-a întâmplat întocmai așa cum v-a fost descris vouă! Și Noi am lăsat ca moștenire grădinile, izvoarele, ogoarele și lăcașurile lor unui alt neam, acesta fiind neamul lui Israel.

29 Și nu i-a plâns pe Faraon și pe oamenii săi nici cerul și nici pământul atunci când ei au fost înecați, și nici nu li s-a dat lor niciun răgaz pentru a-și cere iertare.
30 Și Noi i-am salvat pe fiii lui Israel de osânda cea umilitoare, atunci când Faraon și neamul său le ucideau fii și le lăsau în viață doar pe fiicele lor.

31 I-am salvat pe ei de chinul lui Faraon, care era îngâmfat și dintre cei ce întreceau măsura în privința poruncii lui Allah și a religiei Acestuia.
32 Și Noi i-am ales cu bună știință pe fii lui Israel peste toate lumile din vremea lor, prin multitudinea profeților lor.

33 Și le-am dat lor semne dintre cele cu care l-am sprijinit Noi pe Moise în care s-a aflat o binecuvântare limpede pentru ei, precum mana și prepelițele, și altele în afara acestora.

34 Iar acești politeiști mincinoși vor spune tăgăduind învierea:

35 „Nu este pentru noi decât prima noastră moarte și nu mai există viață după ea și noi nu vom mai fi readuși la viață după această moarte.

36 Așadar, o, tu, Muhammed și cei ce te urmează pe tine, aduceți-i voi [înapoi] la viață pe părinții noștri care sunt morți, dacă voi sunteți sinceri atunci când susțineți că Allah va învia morții pentru judecată și răsplată!"

37 Oare acești politeiști care te tăgăduiesc pe tine, o, tu, profetule, sunt ei mai buni ca forță și putere sau neamul Tubba' și cei de dinainte de ei, precum Ad și Thamud, pe care Noi i-am făcut să piară cu toții, căci ei au fost nelegiuiți.

38 Și Noi nu am creat cerurile și pământul și cele ce se află între ele, jucându-Ne în crearea lor.

39 Noi nu am creat cerul și pământul decât în virtutea unei înțelepciuni mărețe, însă cei mai mulți dintre politeiști nu știu acest lucru.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Obligativitatea dreptcredinciosului de a cauta adăpost la Domnul său împotriva vicleniei vrăjmașilor săi. 2 - Legitimitatea rugii împotriva necredincioșilor atunci când ei nu răspund chemării la Allah și-i atacă pe cei care dau glas acestei chemări. 3 - Universul nu se întristează pentru moartea unui necredincios, întrucât acesta nu are nicio valoare pentru Allah. 4 - Crearea cerurilor și a pământului cuprinde o înțelepciune măreață, pe care însă nu o cunosc cei care nu cred în Dumnezeu.

إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ مِيقَٰتُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٤٠ يَوۡمَ لَا يُغۡنِي مَوۡلًى
عَن مَّوۡلٗى شَيۡـٔٗا وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤١ إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُۚ
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٤٢ إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ٤٣ طَعَامُ
ٱلۡأَثِيمِ ٤٤ كَٱلۡمُهۡلِ يَغۡلِي فِي ٱلۡبُطُونِ ٤٥ كَغَلۡيِ
ٱلۡحَمِيمِ ٤٦ خُذُوهُ فَٱعۡتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلۡجَحِيمِ ٤٧ ثُمَّ
صُبُّواْ فَوۡقَ رَأۡسِهِۦ مِنۡ عَذَابِ ٱلۡحَمِيمِ ٤٨ ذُقۡ إِنَّكَ
أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡكَرِيمُ ٤٩ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمۡتَرُونَ
٥٠ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٖ ٥١ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ
٥٢ يَلۡبَسُونَ مِن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ مُّتَقَٰبِلِينَ ٥٣
كَذَٰلِكَ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ عِينٖ ٥٤ يَدۡعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ٥٥ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلۡمَوۡتَ إِلَّا
ٱلۡمَوۡتَةَ ٱلۡأُولَىٰۖ وَوَقَىٰهُمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٥٦ فَضۡلٗا مِّن
رَّبِّكَۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٥٧ فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٥٨ فَٱرۡتَقِبۡ إِنَّهُم مُّرۡتَقِبُونَ ٥٩

ترتيبها ٤٥ — سُورَةُ الجَاثِيَةِ — آياتها ٣٧

(40) Cu adevărat, Ziua Judecății, în care Allah va judeca între robii Săi este termenul hotărât pentru toate creațiile, la care Allah le va aduna.

(41) Ziua în care nicio rudă nu va putea fi de folos rudei sale și niciun tovarăș apropiat tovarășului său, și ei nu vor putea fi apărați de pedeapsa lui Allah. Pentru că în acea Zi stăpânirea va fi toată numai a lui Allah, și nimeni nu Îl va mai putea chema pe El.

(42) Afară de acela dintre oameni căruia Allah îi va arăta îndurare, și el va trage foloase din faptele bune săvârșite de el mai înainte, căci Allah este Cel Puternic care nu poate fi de nimeni învins și Cel Îndurător cu cei care s-au căit dintre supușii Săi.

Și atunci când Allah a menționat Ziua Judecății a amintit și diferențierea oamenilor în cadrul acesteia, în funcție de răsplata lor, și a spus:

(43) Fără îndoială că pomul Zaqqum pe care Allah l-a făcut să crească în fundul Iadului.

(44) Va fi hrană celui care are mari păcate, iar acesta este necredinciosul, care va mânca din rodul lui cel rău și necurat.

(45) Acest rod este asemenea unui ulei negru [încins], care clocotește în pântecele lor, datorită fierbințeli lui.

(46) Asemenea clocotului unei ape infinit de fierbinți.

(47) Și li se va spune îngerilor care sunt străjerii Focului: „Luați-l pe el și târâți-l în mod violent și cu putere în mijlocul Iadului!

(48) Apoi turnați asupra capului celui pedepsit o apă fierbinte, astfel încât el să nu fie despărțit de pedeapsă!”

(49) Și i se va zice lui cu mustrare și în batjocură: „Gustă această pedeapsă dureroasă! Tu ești cel puternic, prea nobil și respectat între oamenii tăi!

(50) Aceasta este pedeapsa de care vă îndoiați că va veni în Ziua Judecății! Însă îndoiala voastră a luat sfârșit, de vreme ce ați văzut-o cu ochii voștri."

(51) Cu adevărat, cei cu frică de Domnul lor și care se pun la adăpost de pedeapsa Sa, prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale, se vor afla într-un loc sigur, la adăpost de orice rău care i-ar putea lovi.

(52) În grădini și printre izvoare curgătoare,

(53) Ei vor purta în Paradis straie de brocart fin, dar și gros, șezând așezați unii în fața celorlalți, fără ca vreunul dintre ei să privească spatele celuilalt.

(54) Întocmai așa cum i-am dăruit Noi cu aceste binecuvântări, Noi le vom da lor în Paradis soațe dintre cele mai frumoase și bune femei, cu ochii mari, de un alb strălucitor și negru intens.

(55) Și în el, ei îi vor chema pe slujnicii lor, pentru a le oferi toate fructele pe care și le vor dori, fără a se teme că acestea se vor sfârși și nici că acestea le-ar putea aduce vreun prejudiciu.

(56) Ei vor fi veșnici în el, și ei nu vor gusta în el moartea, în afară de moartea lor cea dintâi în viața lumească. Și Domnul lor îi va feri pe ei de chinul Iadului.

(57) Iar cele amintite, prin intrarea lor în Paradis și apărarea lor de Foc, sunt har și îndurare de la Domnul tău asupra lor. Și aceasta este cea mai măreață izbândă, pe care nicio altă izbândă nu o poate egala. (58) Și Noi am facilitat acest Coran și l-am ușurat, prin pogorârea lui în limba ta arabă, o, tu, profetule, poate că ei vor lua aminte!

(59) Așteaptă așadar izbânda ta și nimicirea lor, căci și ei așteaptă în zadar nimicirea ta.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Asocierea pedepsei fizice cu cea psihică pentru necredincioși. 2 - Cea mai mare izbândă este salvarea de Foc și intrarea în Paradis. 3 - Facilitarea de către Allah a rostirii și înțelegerii sensurilor Coranului pentru supușii Săi.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٣ وَفِي خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٞ
لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٤ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مِن رِّزۡقٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ٥ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۖ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَ
ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤۡمِنُونَ ٦ وَيۡلٞ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ٧ يَسۡمَعُ ءَايَٰتِ
ٱللَّهِ تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرٗا كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٖ
٨ وَإِذَا عَلِمَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا شَيۡـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ
مُّهِينٞ ٩ مِّن وَرَآئِهِمۡ جَهَنَّمُۖ وَلَا يُغۡنِي عَنۡهُم مَّا كَسَبُواْ شَيۡـٔٗا
وَلَا مَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠ هَٰذَا
هُدٗىۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٌ ١١
ثلاثة أرباع الحزب ٥٠ ۞ ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡبَحۡرَ لِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ فِيهِ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ
مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٢ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مِّنۡهُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ١٣

Surat Al-Jathiyah

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Combaterea celor ce se lasă conduși de propriile pofte și dorințe și se semețesc împotriva adevărului, prin expunerea semnelor lui Allah și îndemnarea lor cu privire la Viața de Apoi.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ha', Mim. Explicații asemănătoare au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara.
(2) Revelarea Coranului este de la Allah Cel Preaputernic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, și Preaînțelept în creația, hotărârea și orânduirea Sa.
(3) Cu adevărat, în ceruri și pe pământ sunt semne cu privire la puterea și unicitatea lui Allah, pentru cei care cred; pentru că ei sunt cei care iau aminte la [aceste semne].
(4) Și în crearea voastră, o, voi, oameni, dintr-o picătură, apoi dintr-o bucată de carne și apoi dintr-un cheag de sânge întărit, precum și în crearea vietăților pe care Allah le-a răspândit pe pământ, sunt semne ce probează Unicitatea Sa, pentru un neam de oameni care cred cu tărie că Allah este Creatorul cel Desăvârșit.
(5) Și în schimbarea nopții și zilei, și în ploaia pogorâtă de către Allah din cer și cu care a înviat pământul prin încolțirea sa, după ce, mai înainte, fusese mort și sterp, și în schimbarea vânturilor, ce uneori sunt aduse dintr-o anumită direcție, iar alteori aduse din altă direcție, în beneficiul vostru, se află semne pentru un neam de oameni care pricep și se lasă îndrumați prin acestea către credința în unicitatea lui Allah și puterea Sa de a învia morții, și că El este cu putere peste toate. (6) Noi îți recităm ție, o, profetule, aceste versete și dovezi întru adevăr. Însă dacă ei nu cred în Cuvântul lui Allah pe care El l-a pogorât robului Său și în dovezile Sale, atunci în ce cuvânt s-ar mai putea încrede ei, și oare în ce alte semne și dovezi în afară de acestea ar mai putea crede ei?! (7) De pedeapsa de la Allah și nimicire va avea parte fiece mincinos și mult păcătos! (8) Acest necredincios aude versetele lui Allah care i se recită lui, apoi stăruie în necredință și păcătuirea sa, semețindu-se de la urmarea adevărului, de parcă nici nu ar auzi aceste versete ce îi sunt recitate lui. Așadar, vestește-i, o, tu, profetule, ceea ce îl va întrista pe el în Viața de Apoi – o pedeapsă dureroasă care îl așteaptă! (9) Iar dacă i-a fost făcut cunoscut lui ceva din versetele Noastre, el le ia în râs, batjocorindu-le. Aceștia, care iau în derâdere Coranul, vor avea parte de o pedeapsă umilitoare în Ziua Judecății.
(10) În fața lor se va întinde focul Iadului, așteptându-i în Viața de Apoi, și nu le va fi lor de niciun folos la Allah averea pe care au agonisit-o și nici nu îi va apăra pe ei de nimic idolii pe care ei îi adoră în locul lui Allah. Și ei vor avea parte de mare chin în Ziua Judecății. (11) Această Carte pe care am pogorât-o trimisului Nostru, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), este o călăuză către calea cea dreaptă, iar aceia care tăgăduiesc versetele Domnului lor, vor avea parte de o pedeapsă dureroasă și chinuitoare.
(12) Allah, Unicul, este Cel care v-a supus vouă, o, oameni, marea, ca să plutească pe ea vasele, prin porunca Sa, și pentru ca voi să căutați din harul Său, în toate formele sale permise. Poate că voi veți fi mulțumitori pentru binecuvântarea lui Allah pogorâtă asupra voastră. (13) Și El, Preaslăvitul, v-a supus vouă toate cele care se află în ceruri, precum soarele, luna și stelele, și cele aflate pre pământ – râurile, arborii, munții și toate celelalte. Cu adevărat, în punerea la dispoziția voastră a acestora se află semne ale puterii și unicității lui Allah, pentru un neam de oameni care chibzuiesc cu privire la versetele Sale și iau aminte la acestea.

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Minciuna, persistarea în păcat, îngâmfarea și luarea în derâdere a versetelor lui Allah sunt dintre atributele celor rătăciți și Allah i-a amenințat pe cei ce sunt caracterizați de acestea.** 2 - **Binecuvântările lui Allah asupra robilor Săi sunt numeroase, printre acestea numărându-se și punerea la dispoziția lor a ceea ce există în Univers.** 3 - **Binecuvântările impun mulțumirea arătată de către robi Celui care le-a dăruit lor acestea.**

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَغۡفِرُواْ لِلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجۡزِيَ
قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٤ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ
وَمَنۡ أَسَآءَ فَعَلَيۡهَاۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١٥ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦ وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ
فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ رَبَّكَ
يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
١٧ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ فَٱتَّبِعۡهَا وَلَا تَتَّبِعۡ
أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨ إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ
شَيۡـٔٗاۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ
١٩ هَٰذَا بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٢٠
أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجۡتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجۡعَلَهُمۡ كَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءٗ مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡۚ سَآءَ
مَا يَحۡكُمُونَ ٢١ وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ
وَلِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٢

(14) Spune, o, tu, profetule, acelora care cred în Allah și în profetul Său: „Iertați-i pe aceia dintre necredincioșii care nu iau în seamă nici binecuvântările lui Allah și nici nenorocirile trimise de El, căci Allah îi va răsplăti pe fiecare dintre ei, atât pe dreptcredincioșii cei statornici, cât și pe necredincioșii nelegiuiți, pentru faptele pe care ei le-au agonisit în viața lumească!

(15) Acela care plinește o faptă bună este el însuși beneficiarul consecințelor faptei sale bune, căci Allah Își este Atotsuficient și nu are nevoie de faptele sale. Iar acela care săvârșește o fapta rea, consecința faptei sale rele nu este decât pedepsirea lui pentru aceasta. Iar Allah nu este afectat în nici un fel de răul lui. Apoi, numai la Noi veți fi aduși în Viața de Apoi pentru a-l răsplăti pe fiecare dintre voi cu ceea ce merită.

(16) Noi le-am dat fiilor lui Israel Tora și dreapta judecată între oameni prin înțelepciunea ei, și am făcut ca majoritatea profeților să se ridice dintre aceștia, dintre urmașii lui Avraam (pacea fie asupra sa). Și Noi i-am înzestrat pe ei cu bunuri și i-am ales peste lumile timpurilor lor.

(17) Și Noi le-am dat semne care să despartă cu claritate adevărul de minciună. Însă ei nu au fost în neînțelegere decât după ce le-a fost dată lor o dovadă, prin trimiterea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Și nu i-a adus pe ei în această neînțelegere decât nelegiuirea lor unii împotriva altora, căutând păstrarea puterii și a statutului lor. Cu adevărat, Domnul tău, o, profetule, va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au fost în neînțelegere în viața lumească, arătând limpede cine a fost întru adevăr și cine a fost nelegiuit. (18) Apoi te-am îndrumat Noi pe tine pe calea religiei celei drepte și către rânduiala și drumul limpede al celor cărora le-am poruncit mai înainte de tine dintre profeți, chemând la credință și plinirea de fapte bune. Așadar, urmează tu acestei Legi, și nu urma poftelor acelora care nu știu adevărul, căci poftele și dorințele lor rătăcesc de la ceea ce este adevărat! (19) Cu adevărat, aceia care nu cunosc adevărul nu te vor putea feri pe tine în nici un fel de pedeapsa lui Allah, dacă vei urma poftelor și dorințelor lor. Și, cu adevărat, cei nelegiuiți aparținând tuturor religiilor și credințelor sunt aliați unii altora și se susțin unii pe alții împotriva dreptcredincioșilor. Însă Allah este Ocrotitorul celor cu frică de El și care se feresc de pedeapsa Sa, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. (20) Acest Coran pogorât profetului Nostru conține dovezi limpezi prin care oamenii să poată distinge între adevăr și minciună, și o călăuzire către adevăr, și îndurare pentru un neam care crede cu tărie; pentru că aceștia sunt cei care se lasă călăuziți către calea cea dreaptă și cei de care Domnul lor este mulțumit și îi face pe ei să pătrundă în Paradis, ferindu-i de Foc.

(21) Oare socotesc aceia care au săvârșit cu trupurile lor necredința și păcătuirea că Noi îi vom răsplăti deopotrivă cu aceia care au crezut în Allah și au plinit fapte bune, ca și cum ei ar fi deopotrivă atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi?! Această judecată a lor nu este dreaptă! Și ce rea este judecata lor!

(22) Allah a creat cerurile și pământul în virtutea unei înțelepciuni mărețe, și nu le-a creat în van, ci doar pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după ceea ce a agonisit din bine sau rău. Iar Allah nu îi va nedreptăți pe ei prin diminuarea faptelor lor bune și nici prin sporirea faptelor lor rele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Iertarea și nepedepsirea celui care te-a nedreptățit, dacă nu a făcut stricăciune pe pământ și nu a încălcat limitele puse de Allah, este un comportament ales, care a fost poruncit de către Allah dreptcredincioșilor, dacă ei văd întru aceasta o consecință benefică. 2 - Obligativitatea urmării legii divine și îndepărtarea de urmarea poftelor și dorințelor umane. 3 - Așa cum calitățile dreptcredincioșilor și necredincioșilor nu sunt similare, tot astfel nu este aceeași nici răsplata acordată lor. 4 - Allah a creat cerurile și pământul în virtutea unei înțelepciuni mărețe, pe care ateii materialiști nu o pricep.

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ
وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا۟ مَا هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ
إِلَّا ٱلدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ ٱللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا
مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُم مَّا نَدْرِى مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

(23) Privește, o, tu, profetule, la acela care și-a urmat pofta și dorința sa și a ridicat-o la statutul de dumnezeu adorat de către el și care este cu sfințenie ascultat. Allah l-a rătăcit pe el cu bună știință, întrucât el merită să fie rătăcit, și-i pecetluiește lui inima și astfel el nu va mai putea auzi adevărul într-o modalitate care să-i fie de folos. Și Allah a pus peste vederea lui un văl care îl oprește de la a vedea adevărul. Și oare cine l-ar mai putea călăuzi pe el către adevăr, după ce el a fost rătăcit de către Allah?! Oare voi nu luați aminte la relele consecințe ale urmării poftelor și dorințelor și la beneficiile urmării Legii lui Allah?!
(24) Și necredincioșii care tăgăduiesc învierea zic: „Nu există altă viață decât această viață lumească a noastră și nu există nicio altă viață după ea! Unele generații mor și nu se mai întorc și altele generații trăiesc. Și nu ne face pe noi să murim decât trecerea timpului și succedarea nopții și a zilei." Însă ei nu au nicio știință cu privire la tăgăduirea de către ei a învierii, ci ei doar își închipuie. Însă presupunerile lor nu pot ține în niciun fel locul adevărului.
(25) Iar când versetele Noastre cele limpezi le sunt recitate politeiștilor ce tăgăduiesc învierea, atunci ei nu mai găsesc niciun pretext pe care să-l invoce, decât cele spuse de ei profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionilor săi: „Înviați-i voi pe părinții noștri care au murit [mai înainte], dacă voi sunteți sinceri în pretinderea voastră că noi vom fi înviați după ce vom fi murit!"
(26) Spune-le lor, o, tu, profetule: „Allah vă dă viață, creându-vă, apoi vă dă moarte, apoi vă va aduna pe voi, după moartea voastră în Ziua Învierii, pentru judecată și răsplată! Aceasta este Ziua în privința căreia nu este nicio îndoială că va veni, însă cei mai mulți oameni nu știu, și pentru aceasta ei nu se pregătesc pentru ea prin plinirea de fapte bune.
(27) A lui Allah, Unicul, este împărăția cerurilor și împărăția pământului și nimeni nu este adorat în ele întru dreptate în afară de El. Iar în Ziua când va sosi Ceasul în care Allah îi va învia pe cei morți pentru judecată și răsplată, vor pierde cei nelegiuiți, care au adorat pe alții în afară de Allah și au purces întru nimicirea adevărului și întărirea nelegiuirii.
(28) Și tu vei vedea, o, profetule, în acea Zi, fiecare comunitate căzută în genunchi, așteptând cele ce i se vor întâmpla ei. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea faptelor sale, care au fost înscrise de scribi dintre îngeri. „Astăzi veți primi, o, voi, oameni, răsplata pentru ceea ce ați săvârșit în viața lumească dintre bine și rău!
(29) Aceasta este cartea Noastră, în care îngerii Noștri au înscris faptele voastre și ea mărturisește împotriva voastră întru dreptate, așadar, citiți-o. Noi le-am poruncit îngerilor să scrie în ea tot ceea ce ați făcut în viața lumească."
(30) Însă în ceea ce-i privește pe aceia care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor, Preaslăvitul, îi va lăsa să între, prin îndurarea Sa, în Paradis. Această răsplată pe care Allah le-a dat-o lor este izbânda învederată care nu poate fi egalată de nicio altă izbândă.
(31) Însa în ceea ce-i privește pe aceia care nu au crezut în Allah, li se va zice lor cu mustrare: „Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele, însă voi v-ați semețit față de ele și ați fost un neam de nelegiuiți, agonisind necredința și păcătuirea."
(32) Și dacă vi s-a spus vouă: „Cu adevărat, făgăduința lui Allah despre învierea și răsplătirea supușilor Săi este adevărul în care nu se află nicio îndoială, așa cum și venirea Ceasului este adevărată și nu există niciun dubiu cu privire la aceasta; așadar pliniți pentru ele ceea ce este bun", atunci voi ați zis: „Noi nu știm ce este Ceasul. Noi nu avem decât niște vagi presupuneri că el va veni, însă noi nu suntem siguri de venirea sa."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Urmarea poftelor și dorințelor îl duc la pierzanie pe cel care le urmează și îl îndepărtează pe el de factorii călăuzirii. 2 - Teroarea și groaza Zilei de Apoi.
3 - Presupunerile nu pot ține în niciun fel locul adevărului, mai ales în ceea ce privește credința.